

TĖVIŠKĖS AIDAI

Lietuvos nacionalinė
M. Mažvydo biblioteka

Nr 9 (1651) 1989 m. kovo mėn. 14 d.

XXXIV METAI

Melbourne

PERSITVARKYMO SAJŪDŽIO SEIMAS

Lietuvos nepriklausomybės šventės išvakarėse, vasario 15 dieną, Kaune įvykęs Persitvarkymo sąjūdžio seimas priėmė tokio turinio deklaraciją:

1918-ųjų metų vasario 16-os dienos Lietuvos Nepriklausomybės aktas išreiškė lietuvių tautos siekį kurti demokratišką valstybę. Nepriklausomybės kovose apginta Lietuvos respublika buvo tarptautiniu mastu pripažinta ir tapo Tautų Sąjungos nare. Nors Vokietija ir TSRS 1939-40-ais metais ultimatyviai prievarta ir tarpusaviu susitarimu aneksavo Lietuvos valstybę, galutinis tarptautinis Lietuvos nepriklausomybės pripažinimas tebegalioja.

Lietuvių tauta niekad nesusitaikė su valstybės suvereniteto praradimu, įvairiais būdais priešinosi hitleriniam bei staliniam genocidui ir ligi šiol priešinosi valstybinio kolonializmo apraiškoms. Lietuvos Persitvarkymo sąjūdis reiškia tautos ryžtą taikiu būdu atkurti savo teises, gyventi nepriklausomai nuo bet kurio diktato.

Pasikliudamas TSRS aukščiausiosios vadovybės skelbiamu nauju politiniu mąstymu bei Gorbačiovo kalboje Suvienuytų Tautų organizacijos generalinėje asamblėjoje 1988-ais metais gruodžio 7 dieną pabrėžta tautų pasirinkimo teises, Sąjūdis žengs keliu į teisinį, politinį, ekonominį ir

kultūrinį Lietuvos savarankiškumą, jos valstybinį suverenitetą, neapsiribodamas daliniais pasiekimais.

Sąjūdžio tikslas - kovoti prieš nuopolį ir išsigimimą, statyti naujus Lietuvos gerovės pamatus, kurti laisvo ir demokratiško tautos apsisprendimo sąlygas. Sąjūdis pasisako už socialinį teisingumą, žmoniškumą ir demokratiją, už Lietuvos tautinių mažumų kultūrinę autonomiją Lietuvos valstybėje, už jos tradicinį neutralumo statusą demilitarizuotoje Europoje zonoje, už visuotiniai pripažintą žmogaus ir piliečio laisves, iš kurių kyla ir bendroji Lietuvos piliečių teisė nepriklausomai rinktis bei ugdyti savas valstybinio gavenimo formas. Sąjūdis kviečia vienyti visas patriotines Lietuvos visuomenės jėgas tėvynę kelti ir ugdyti. Sąjūdžio seimo Tarybos vardu šią deklaraciją pasirašė Vyt. Landsbergis ir Romualdas Ozolas.

Kaip pranešama iš Lietuvos, Persitvarkymo sąjūdžio šventinis seimas vasario 15 dieną Kaune vyko pakilioje nuotaikoje. Posėdis užtruko net aštuonias valandas. Diskusijų nebuvo, bet buvo daug pasisakymų. Be 220-ies seimo narių, posėdyje dalyvavo daug svečių - įvairių neformalių Lietuvoje įsikūrusių neformalių organizacijų atstovai - skautų, Jaunosios Lietuvos, Lietuvos

laisvės lygos, demokratinės partijos, netgi naujai susikūrusių Ateitininkų atstovai. Lietuvos Laisvės lygos vardu kalbėjo Antanas Terleckas. Sąjūdžio seimo šventinio posėdžio eiga nebuvo transliuojama per televiziją, kaip valdžia buvo ankščiau pažadėjusi, bet prie Kauno muzikinio teatro, kuriame vyko seimas, susirinkusi didelė minia žmonių, turėjo galimybę posėdžio eigą sekti per garsiakalbius. Apie įvykusį seimo posėdį televizija vėliau trumpai painformavo programos „Panorama“ metu, parodydama kelis seimo posėdžio vaizdus.

Pagal gautas informacijas Sąjūdžio seime Kaune dalyvavo nemažai užsienio korespondentų - įvairių Europos radijo stočių, Kanados bei Brazilijos televizijos atstovai, keli Maskvoje akredituoti užsienio korespondentai ir Lietuvos laikraščių korespondentai.

Apie įvykusį seimą ir kitus renginius Lietuvoje Vasario Šešioliktosios šventė proga, dvi dienas plačiai painformavo užsienio spaudos agentūros, taip pat Vatikano radijo dienraštis. Kai kurie Italijos laikraščiai, tarp jų ir katalikų dienraštis Avvenire, savo straipsnius apie Kaune įvykusius Vasario Šešioliktosios šventės minėjimus, skaitytojams pristatė stambia antrašte „Lietuva reikalauja nepriklausomybės“. LRTV

Šv. Kazimiero relikvijų sugražinimas į katedrą

Mus ką tik pasiekė Vilniaus arkivyskupijos kurijos pareiškimas apie švento Kazimiero relikvijų sugražinimo į Vilniaus arkikatedrą - baziliką iškilmes. Skaitome pareiškimo tekstą:-

Džiaugsmingai išgyvenę Vilniaus arkikatedros bazilikos atšventimą, vėl sugražinsime į ją švento Kazimiero relikvijas, kurios nuo 1953-ųjų metų buvo priglaustos Vilniaus šventųjų apaštalų Petro ir Povilo kažnyčioje. Šią iškilmę švęsime tris dienas.

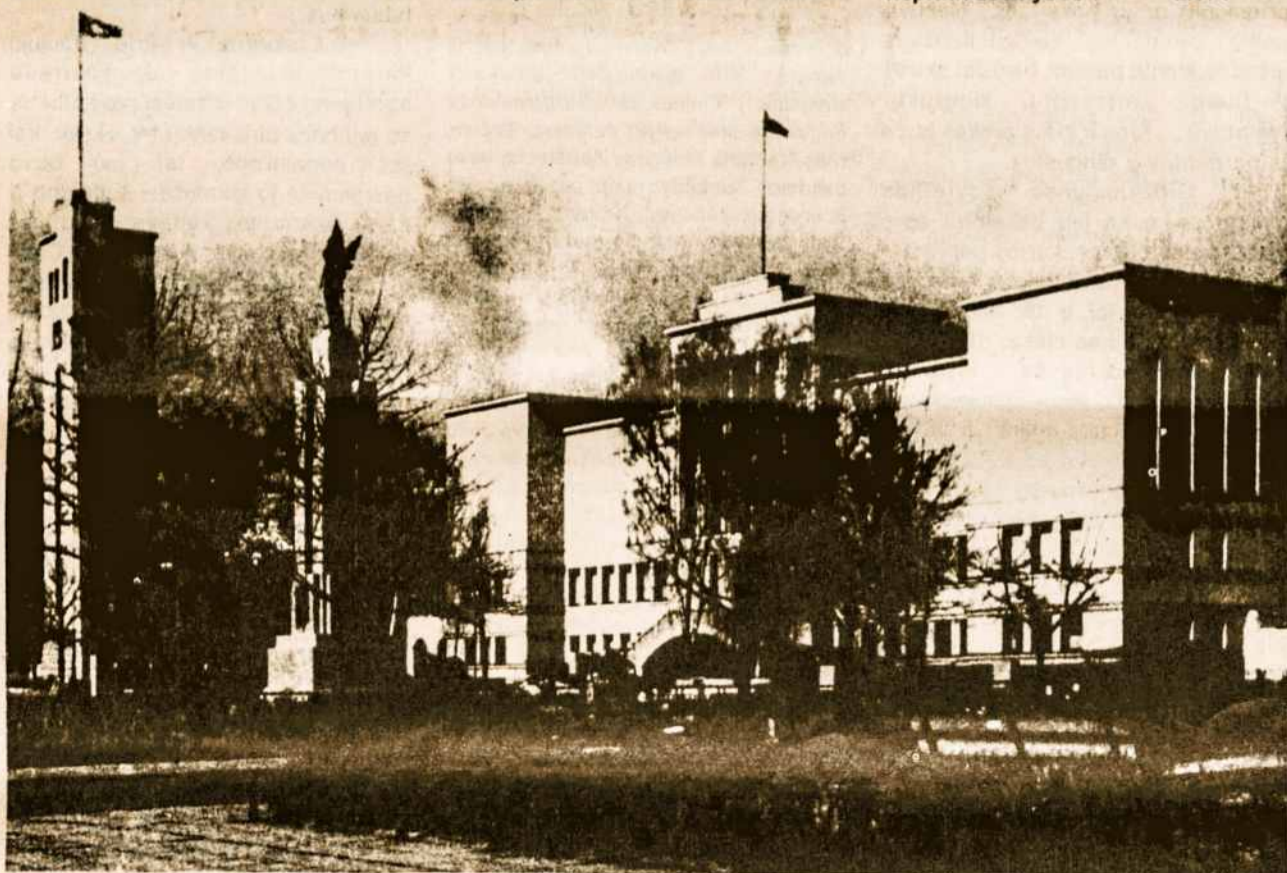
Kovo trečioji diena: Pasiruošimo iškilmėm diena. Vilniaus arkivyskupijos bažnyčių gerbiamiesiems klebonams pavedame tos dienos vakare atlaikyti Švenčiausios Jėzaus Širdies šventas Mišias, po jų - prie išstatyto Švenčiausiojo Sakramento pagiedoti ar paskaityti Švenc. Jėzaus Širdies litaniją ir šv. Kazimiero litaniją.

Kovo ketvirtoji diena: Švento Kazimiero relikvijų iškilmingo gražinimo į arkikatedrą - baziliką dieną. Dalyvausime visi kunigai su sutanomis ir kamžomis. 10 val. - kovo ketvirtą dieną - šventos Mišios šventųjų apaštalų Petro ir Povilo kažnyčioje. 11 val. - Iškilminga procesija iš šventųjų apaštalų Petro ir Povilo bažnyčios į Vilniaus arkikatedrą - baziliką. (numatoma, kad sidabrinis karstas su švento Kazimiero relikvijomis bus vežamas procesijoje žirgais pakinkyta karieta). 12 val. 30 min. - Lietuvos kardinolo, vyskupų, vyskupijų valdytojų ir Kauno kunigų seminarijos rektoriaus koncelebruojamos šventos Mišios Vilniaus arkikatedroje - bazilikoje.

Kovo penktoji diena: Padėkos Viešpačiui diena. Gerbiami arkivyskupijos klebonai tepažymi tą dieną iškilmingomis pamaldomis, pamokslu, o tikintieji - gausiu dalyvavimu pamaldose. Specialiu Apaštalu Sosto leidimu, vienerios šventos Mišios, pavyzdžiui, suma gali būti švento Kazimiero.

Gerbiamus arkivyskupijos bažnyčių klebonus įpareigojame šį pranešimą paskelbti iš sakyklos sekmdienį vasario 26 dieną.

Pasirašė: Vilniaus arkivyskupijos kurija 1989-ais metais vasario 20 d.

Vytauto Didžiojo muziejus Kaune

Lietuvos Nežinomojo Kareivio kapas buvo Vytauto Didžiojo Muziejaus sodelyje šalia to bokšto, kur kabėjo Laisvės Varpas. Ant to kapo buvo padėtas paprastas keturkampis akmuo su užrašu: „Rede Quod Debes“, kuris reiškia „Atiduok, ką privalai“. Tie kariai buvo atidavę savo gyvybes kai reikėjo ginti tėvynę. Jie nereikalavo už tai nei garbės, nei atlyginimo, nes nepaliko net savo vardo.

Sovietija pergyvena ekonominius sunkumus

Visko trūksta, perestroika nerado išeišties

Pereitų metų gruodžio 7 d. M. Gorbačiovas, kalbėdamas Jungtinių tautų plenumo New Yorke, be ko kita pareiškė, kad Sovietų Sąjunga ruošiasi sumažinti savo kariuomenę visu pusmilijoniui ir keliais tūkstančiais tankų. Tuo jis norėjo įrodyti Vakarų šalims savo „taikingumą“. Tačiau tai buvo nelabai didelė naujiena, nes Sovietų Sąjunga dar turės savo kariuomenę iš apie 5 mil. vyrų, 25 - 30 mil. gerai paruoštų atsarginių karių ir apie 50,000 tankų, neskaitant kitos ginkluotės.

Toks „sumažinimas“ atsirado ne dėl Sovietų skelbiamo „taikingumo“, ne dėl vakariečių „gražių akių“ bet todėl, kad Sovietų Sąjunga ir visi jos satelitiniai kraštai pergyvena didelius ekonominius sunkumus.

Kodėl taip įvyko? O gi todėl, kad buvo užgultas darbo žmogus, sunaikintas ūkininkų bei valstiečių luomas. Jiems taip sakant, buvo „nukapotos galvos“ - dešimtims milijonų tikrąja, ne perkelta prasme. Vienas piktakas filosofas kartą pasijukė, girdi, „sovietinio žmogaus plaukai auga ne tiek į išorę, kiek į vidų - iš baimės - o sulindę į smegenis. Jie taip apraizgo smegenis, kad jos beveik nepajėgia rutulioti minčių.“ - „Atgimimas“ Nr. 11, 1988.

Darbas, turėjęs išvaduoti darbininką iš skurdo ir ligų, tapo naujo skurdo ir naujų ligų šaltiniu. Privatus ūkis buvo sugriautas dažniais atvejais „nukapojant valstiečių galvas“, o jo vietoje įvesti kolchozai-sovchozai, t.y. baudžiavinė santvarka. Kolchozinkas turėjo dirbti naujam feodalui, kuris vadinamas komunistine valstybe.

Negeriau vyko ir pramonės srityje. „Valstybė, kurioje kas trečias darbingas pilietis dirba rankų darbą su prasčiausiais įrankiais, yra įstrigusi technologinėje ir socialinėje praeityje. TSRS nėra ligi galo industrializuota, ką jau bekalbėti apie stagnuojančią kompiuterizaciją, kuri, atrodo, yra beviltiškai pernešiotą.“ - „Atgimimas“ Nr. 11, 1988.

Sovietija, kad ir turėdama didžiulius gamtinių gėrybių turtus bei atsargas, nėra pajėgi gaminti aukštos kokybės gaminius ir tuo būdu išsiti į pasaulinę rinką. Čia pažymėtini M. Gorbačiovo susitikimai su Vak. Vokietijos kancleriu H. Kohliu ir vokiečių pramoninkais. Vokiečiai galėtų Sovietams duoti bilijoninius kreditus, atkurti ir modernizuoti jų pramonę, bet jie nenori mesti savo bilijonų bei įrengimų „į balą“.

Sovietų pramonės modernizavimas - sunkus ir ilgas kelių metų kelias. O tuo tarpu krašto ūkis sugriuvo. Jį baigia griauti M. Gorbačiovo „perestroika“. Kodėl taip įvyko? M. Gorbačiovo norai, gal ir labai geri, bet vien jais nieko negalima padaryti, nes per 70 metų buvo sugadintas pats sovietinis

BRONIUS KVIKLYS
Mūsų specialus bendradarbis Čikagoje

žmogus. Valstiečių „buožinimas“ buvo ekonominio, o jų trėmimas - fizinio genocido formos, kurios sugriovė pirmiausia pačios Rusijos, Ukrainos, o vėliau ir Lietuvos bei kitų okupuotų kraštų agrarinę struktūrą, žemės ūkio ekonominį potencialą. Buvo likviduotos sensios sodybos, vienkiamiai, taip sakant, išardytos darbo žmonių gūžtos, paaštrėjo ekologinė situacija. Lietuvoje liko dar apie 150,000 senų sodybų, bet ir jos pasmerktos merdėti. Sudarkytas gamtovaizdis, be naudos nusaustintos pelkės, nuleisti ežerėliai, sunaikinti upeliai, iškirsti medžiai, sukurti kolchozai - maskoliški dvarai, kurie nebetrakė valstiečių.

M. Gorbačiovas bandė padėti taisyti. Jis siūlė kolchozininkams nuomoti didesnius ar mažesnius žemės sklypus ir tokiu būdu virsti savo žemės nuomininkais. Bet iš to nieko neišėjo, nes jau buvo išmirusi senųjų valstiečių bei ūkininkų karta, o jų vaikai ar anūkai - jau tapę miestiečiais. Darbininkams buvo pasiūlyta kurti įvairius kooperatyvus arteles, bet ir jų entuziazmas buvo menkas. Kolchozinė santvarka, tiesa, buvo kiek apgriauta, jos našumas krito ir našumas dar daugiau sumažėjo. Tas pats įvyko ir pramonėje.

Europos spauda plačiai rašo apie ekonominius sunkumus Sovietijoje. Neseniai vokiečių politikos žurnalas „Der Spiegel“ - Nr. 2, 1989 - paskelbė platesnį rašinį apie tai, kaip dabar gyvena Sovietų žmonės. Antrinė rašinio antraštė: „Trūksta visų prekių, jų blogesnės, bet brangesnės. Visa tai dedasi po 3 metų nuo peristroikos paskelbimo“. Įžvalgus vokiečių žurnalistas - pavardė neskelbiama - rašo, kad pereitų metų pabaigoje pačioje Maskvoje, kuri reprezentaciniais smetimais visada būdavo geriau aprūpinama prekėmis, trūko net muilo bei skalbimo priemonių ar jų pakaitalų. Nebuvo galima pirkti kiek reikiant benzino, arbatos, dantų pastos, barzdai skusti peiliukų, lietsargių, degtukų, lygintuvų ... Šios ir kitos prekės buvo iš parduotuvių dingusios.

Didžiuosiuose Sovietijos miestuose, o ką jau bekalbėti apie mažesnes vietas, kurios paprastai „užmiršamos“, nėra kiek reikiant pieno, labai retai ir tik nedideliais kiekiais pristatoma mėsa, dėl šalčių neatvežamos daržovės. Visų šių dalykų galima gauti privačiuose turguose, bet tenka mokėti 5 kartus daugiau.

Daugelyje apygardų įvestos kortelės mėsai, sviestui, ir kitiems produktams, kaip buvo karo metu. Vokiškos Kazachstano miestuose nusipirkti gabalėlį sūrio esanti „didelė laimė“ - daugelis jaunos generacijos žmonių greitai iš viso

nežinosią, kas yra tas sūris. Pati „Pravda“ kartais praneša, kad rūkytos dešros, kumpiai, konservai, kondensuotas pienas, kurių prieš 10-15 metų netrūkdavo, dabar esančios „deficitinės prekės“.

Pirmą kartą nuo carinės Rusijos laikų parudotuvėse pradėjo trukti net druskos. Pačioje Maskvoje vartotojams parduodama tik po 1 kilogramą miltų. Tokio apribojimo nebuvo jau 25 metai. Seniau kepyklos kepdavusios garsią 12-os rūšių duoną, dabar pateikia tik dvi rūšis ir tai dažniausia ne aukštos kokybės. Oficialiai pranešama, kad sov. Rusijos respublika, įskaitant Maskvą, bulvėmis, vaisiais, daržovėmis aprūpinama 19% mažiau, kaip seniau.

Į klausimą, kodėl nėra mėsos, sovietų ekonomistas Gavriilius Popovas atsakė: „Todėl, kad žemė nepriklauso ūkininkams, o valstybei. Reikia pirmiausia panaikinti visus kolchozus bei sovchozus“. Bet ar galima juos panaikinti? Vargiai, nes nebėra žmonių, kurie mylėtų žemę ir ūkininkautų, kaip seniau kad buvo.

Negeriau ir su pramonės gaminiiais. Trūksta ne tik automobilių, bet ir šaldytuvų, skalbimo mašinų, radijo televizijos priimtuvų, rekorderių ir kt. Nėra kiek reikiant skalbinių, drabužių, avalynės.

Panasį padėtis ir satelitiniuose kraštuose. Comecono kraštai stengiasi gauti prekių iš Sovietų Sąjungos. Bet kiek ir ką gali ji duoti? Ir vienur ir kitur: „Mūsų krautuvių lentynos tuščios“. O jei kai ką atveža - tuo jau susirenka pirkėjų eilės ir bematant viską išperka. Vilniškė „Šluota“ neseniai paskelbė receptą, kaip panaikinti eilės prie parduotuvių. Pagal humoristą, reikią iš viso neatgabenti prekių, tai ir eilių nebūsią. Juokas juokais, bet ar gali tokioje santvarkoje žmonės ilgai pakęsti? Taigi visi tikisi permainų, o gal ir pačios Sovietų imperijos galo

Kestono kolegijos, Didžiojoje Britanijoje, biuletėnis atspausdino pranešimą apie vasario 5 d. Vilniuje įvykusias iškilmingo sugrįžimo į katedrą pamaldas. Biuletėnis rašo, kad Kestono kolegijos vedėjas M. Bourdeaux buvo vienintelis svečias iš Vakarų. Kiti norėjusieji dalyvauti sugrįžimo į Vilniaus katedrą pamaldose negavo leidimo nuvykti į Lietuvą. Tačiau, rašo Kestono kolegijos biuletėnis, buvo bandoma sutrukdyti taip pat ir kunigo Bourdeaux kelionę. Kestono kolegijos vedėjas, keliaudamas į Lietuvą buvo iš anksto susitaręs Maskvos aerouoste susitikti su rusų stačiatikių veikėju Andrei Besmertny. Kai Besmertny atvyko į Šeremetevė aerouostą, prie jo pristatė du civiliai apsirengę milicininkai, kurie jį įsodino į savo automašiną, išvežė kažkur už Maskvos ir tik po kelių valandų sugrąžino atgal į namus. Tuo būdu, rašo Kestono biuletėnis, milicininkai, matomai, tikėjosi, kad kun. Bourdeaux, aerouoste belaukdamas stačiatikių veikėjo, pavėluos į lėktuvą Maskva-Vilnius. Pažymėtina, kad į pamaldas Vilniuje vasario penktąją, buvo numatę vykti ir kai kurie užsienyje gyvenantys lietuviai kunigai ir pasauliečiai, bet jiems nebuvo duotos įvažiavimo vizos. Kestono kolegijos vedėjui Vilniuje įvykusios pamaldas padarė gilų įspūdį. Jį ypač sujauzdino Vilniaus katedros aikštėje susirinkusių nesuskaitomų žmonių kilni laikysena, minios rimtis. Tą kilnumą ir rimtį gražiausiai atspindėjo vysk. J. Steponavičiaus asmenybė.

Published by Dr Pranas Daukyns
18 Henry St, Kensington 3031
President of the Lithuanian
Catholic Federation

ĮVYKIAI

Reuterio žinių agentūros pranešimu Latvijos kandidatas į Sovietų Aukščiausiąją Tarybą gydytojas Einars Repše, 27 metų amžiaus, paskelbė Latvijos komjaunimo laikraštyje, kurį jis pats redaguoja, kad Maskvos kariuomenė yra Latvijos okupantai ir pati Latvijos komunistų partija yra kolaborantai. Jis skelbia: jei kovo 26 d. rinkimais bus išrinktas deputatu, tai jo tikslas atstatyti Latvijos buvusią nepriklausomybę.

Vašingtonas. JAV Senato lyderis respublikonas Dole įspėja, kad JAV metinė dovana Izraeliui 3 bilijonai ir 75 milijonai dolerių bus nukirsta, jei Izraelio kariuomenė nesiliaus šaudžius palestiniečius. „The Age“ kovo 4 d. praneša, kad Izraelio kareiviai sulaužė ranką 4 metų mergaitei, kuri savo piršteliais buvo iškėlus V raidę, reiškiančią palestiniečių pergalę. Izraelio džetai bombardavo Libane palestiniečių pabėgėlių kaimą, 3 žuvo, 22 vaikai liko sužeisti.

Ukrainoje viename miške atkasus užtikta apie 300,000 kaukolių. Tie žmonės buvo nužudyti Stalino laikais. Kijevo žmonės dabar pradėjo kalbėti apie tas aukas, kurias anuomet nužudė Stalino slaptoji policija, bet ne naciai, kaip sovietų valdžia skelbė.

Viktorijos valdžios mokyklose aliarmas, praneša „The Age“ kovo 7 d. Praėjusiais 1988 m. iš Viktorijos mokyklų pasišalino 14,500 mokinių dar nebaigusiu mokyklos ir toliau tingi mokytis. Dauguma jų tampa benamiais, bastūnais, pabėgę ir nuo savo išsiskyrusių tėvų.

Spaudos pranešimais, Rusijoje rinkimuose dominuoja komunistų partija, tiktai Pabaltijo respublikose - Lietuvoje, Latvijoje ir Estijoje tautiniai sąjūdziai laimi visuomenės platų pritarimą.

Reuterio spaudos agentūros pranešimais kovo 2 d., kad Lietuva paskelbė įstatymo projektą didesnės politinės teisės ne komunistų organizacijoms ir teisę vetuoti (panaikinti) Maskvos išleidžiamus įstatymus.

Canberra. Prie naujųjų Parlamento rūmų demonstravo aborigenų būrys ir reikalavo kalbėtis su ministru pirmininku Mr. Hawk, kai tas nepasirodė, tai jau buvo pasigaminę jo iškamšą - sudegino ir kartu Australijos vėliavą. Tautinės partijos parlamentaras M. Cobb pareiškė, kad Asutralijos vėliavos sudeginimas yra užgavimas karo veteranų, kurie apgynė Australiją nuo japonų invazijos, nemažiau užgauti ir Australijos gyventojai tokiu aborigenų grupės žulumu.

Londono „Daily Telegraph“ iš Rygos praneša apie ten vykusią kovo 6 d. demonstraciją, reikalaujant didesnio priėjimo prie valdžios susizinojimo priemonių, ypač prie televizijos, policija puolė demonstrantus, 30 jų suareštavo ir suplėšė jų vėliavas.

Melbourne streiko diena kovo 8 d. Uoste 24 valandų streiką paskelbė 26 unijos, kai uoste 27 prekiniai laivai neiškraunami nei pakraunami, kiti 6 laivai laukia įplaukimo į uostą. Tą dieną sustreikavo ir miesto transporto 1,300 autobusų šoferiai, tai palietė apie 300,000 keliaujančių į darbą, jų tarpe apie 180,000 mokyklų mokinių. Streikuotojai kaip visuomet reikalauja didesnių algų, geresnių darbo sąlygų.

TEVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 376 7355
LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorius Kazys Mieladažys. Korespondencijas, straipsnius, skelbimus, prenumeratas siųsti viršuje nurodytu adresu. Prenumeratos kaina metams \$25. Kituose kraštuose \$30. Atskiras numeris 50c. Skelbimai už skilties vieną cm. - \$1.50. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų turinį neatsakoma. Redakcija stralpnis ir korespondencijas taisy savo nuožiūra.

Pop. Jono Pauliaus II

APAŠTALIŠKAS PO 1987 METŲ SINODO PASKATINIMAS

„Christifideles Lalci“

L. Tulaba

(Tęsinys)

Penktoje skyrėje kalbama apie paruošimą pasauliečių apaštalavimo veiklai. Ruošiant pasauliečius apaštalavimui visų pirma reikia rūpintis jungti dvasinį ir pasaulinį gyvenimą į integralinį vienumą tarp dvasinio formavimo ir doktrinalinio paruošimo per katechezę, kultūrą ir socialinį Bažnyčios mokymą. Šitai turi būti vykdoma visomis turimomis priemonėmis. Tikrasis tačiau Auklėtojas yra Dievas per Kristų ir šv. Dvasią. Jis pašaukė ir įgalino Bažnyčią ruošti pasauliečius apaštalavimui. Bažnyčia gi iš savo pusės į šį darbą kviečia parapijas, vienuolijas, šeimas, katalikiškas mokyklas bei universitetus; o taip pat katalikiškus sąjūdžius bei organizacijas. Bet visų pirma reikia parinkti ir paruošti pačius ruošėjus, kad jie leistųsi būti Dievo ruošiami.

Štai kodėl Kristaus Vietininkas Dokumentą baigia kviesdamas visus į maldą ir pats kreipiasi malda į Dievo Motiną.

*- O švenčiausioji Mergele,
Kristaus ir Bažnyčios Motina,
Su džiaugsmu ir nuostaba
Jungiamės su Tavimi
Tavo dėkingos meilės giesmėje
Magnificat.*

*Su Tavimi dėkojame Dievui,
„Kurio gailėstingumas eina
iš kartų į kartas“,
Dėl pasauliečių tikinčiųjų
Prakilnaus pašaukimo
Daugerlopai misijai.*

*Jie yra vardiniai Dievo pašaukti,
Kad gyventų meilės bendrystėje
Ir šventume su Juo;
Kad būtų broliškai vieningi
Didžiojoje Dievo vaikų šeimoje,
Būdami pasiūti skleisti Kristaus
šviesą*

*Ir perduoti šv. Dvasios ugnį
Savo evangelišku gyvenimu
Visame pasaulyje.*

*Mergele giesmės Magnificat,
Pripildyk jų širdis
Dėkingumu ir entuziazmu
Dėlei šio pašaukimo, dėlei šios
misijos.*

*Tu, kuri buvai,
Su nuolankumu ir
didžiadvasiškumu,
„Viešpaties Tarnaitė“,
Suteik Tavo pačios dalį
Tarnauti Dievui
Ir sielų išganymui.*

*Atverk mūsų širdis
Begalinėms perspektyvoms
Dievo karalystės,
Evangelijos skelbimo
Visai kūrinių.*

*Tavo motiniškoje širdyje
Jauti visuomet didžius pavojus
Daugybę piktybės,
Kurie slegia vyrus ir moteris
Mūsų gyvenimo dienose.*

*Bet žinai taip pat,
Kiek daug yra ryžto daryti gera,
Siekti didžiųjų vertybių;
Kiek pažangos yra padaryta,
Nešant gausių išganymo vaisių.*

*Drąsioji Mergele,
Įkvėpk mums didžiadvasiškumo,
Pasitikėjimo Dievu.*

*Kad pajėgtume nugalėti
Visas kliūtis, kurias sutinkame,
Vykdydami savo misiją.*

*Išmokyk atsinešti į pasaulio
realybę*

*Su gyvu krikščioniško
atsakomingu jausmu,*

Ir su džiugia viltimi

Dievo karalystės atėjimo

Naujo dangaus ir naujos žemės.

*Tu, kuri drauge su apaštalais
Buvai maldoje Vakarienuotyje,
Laukiant šv. Dvasios nužengimo
Sekminėse,*

*Išsprausk jos pakartotino atėjimo
Ant visų tikinčiųjų pasauliečių:
vyrų ir moterų,
Idant pilnai atsakyti jų pašaukimui
ir misijai,
It tikro vynmedžio šakelės,
Pašaukti, kad neštų daug vaisių
Pasaulio gyvybei.*

*Mergele Motina,
Vesk ir stiprink mus,
Kad gyventume kaip tikri sūnūs ir
dukros*

*Tavo Sūnaus Bažnyčios,
Ir kad galėtume padėti įgyvendinti
ant žemės*

*Tiesos ir meilės civilizaciją,
Kaip to trokšta Dievas
Savo garbei. Amen.*

Lietuvių katalikų religinė šalpa

Mieli tautiečiai!

Dėkodami Dievui už Marijos metuose Lietuvai suteiktas gausias malones, vis dėl to žinome kad kova dar toli gražu nelaimėta. Anaipol, durims truputį prasivėrus, Lietuvių Katalikų Religinė Šalpa susilaukia daugiau prašymų negu anksčiau. Pavyzdžiui, valdžia leidžia Lietuvos episkopatui leisti žurnalą „Katalikų pasaulis“. Tačiau tam tikrą dalį spausdinimo technologijos ir popierio teks parūinti iš čia. Trūksta gydymo priemonių, vaistų. Lietuva ištroškusi spaudos, religinės ir kitos literatūros.

Tais ir panašiais reikalais jau 28-eri metai rūpinasi Lietuvių Katalikų Religinė Šalpa. Šiuo metu Romoje studijuoja trys lietuviai klierikai iš Suvalkų trikampio, kurių išlaikymas metams kainuoja \$25,000. Religinės Šalpos ilgametė subsidija Vatikano lietuviškom radijo programom pernai kainavo daugiau kaip \$10,000. Nelaukdama persitvarkymo, Religinė Šalpa jau eilę metų Lietuvai kasmet suteikia vidutiniškai \$100,000 (šimtą tūkstančių dolerių) konkrečios paramos. Ateinančiais metais ta suma turės būti dviguba.

Apie vėliausius įvykius Lietuvoje bene efektingai informuoja ne tik lietuvišką bei kitą spaudą, radiją Lietuvių Informacijos Centras. Ta svarbi pagalba Lietuvai šįmet kainavo Religinei šalpai \$400,000. (keturi šimtai tūkstančių dolerių). Visi tie darbai pernai privertė Religinę Šalpą praplėsti senas,

ankštas, patalpas New Yorke, kas kainavo \$175,000.

Visa ta sudarė Religinei Šalpai nepaprastai didelį deficitą. RELIGINEI ŠALPAI BEI JOS LIETUVIŲ INFORMACIJOS CENTRUI SKUBIAI REIKIA STIPRIOS PARAMOS. Nors Religinė Šalpa sugeba suteikti lėšų iš kitų šaltinių (Pernai pravedė apie 75 rinkliavas kitataučių parapijose ir šįmet iš vieno amerikiečių fondo pažadėta \$25,000), tačiau Lietuvių Katalikų Religinės Šalpos užnugarių lieka susupratęs lietuvis. Todėl labiau negu bent kada, Religinė Šalpa prašo kiekvieno dirbančio asmens bent \$100 aukos, galimai per parapijos rinkliavą Religinei Šalpai, o kur tokios nėra, tiesiog paštu Religinei Šalpai. Aukos atskaitomos nuo federalinių mokesčių.

Visiems už bent kokią auką dėkoja atgimstanti Lietuva. Už geradarius kasdieną aukojamos šv. Mišios.

Telaimina Jus Dievas!

Vyskupas Paulius Baltakis, O.F.M.
L.K.R. Šalpos Pirmininkas.

Australijos Lietuvių Katalikų Federacija kasmet Marijos garbei skirtajai gegužės mėnesį skelbia vajú Religinei Šalpai, taip ir šįmet gegužės mėnesį bus skelbiamas vajú.

ALK Federacijos Valdyba

Vyskupas P. Baltakis pas Popiežių

Vasario 16-tosios minėjimas Romoje

Romoje įvyko Lietuvos nepriklausomybės atstatymo, Vasario 16-tosios šventės 71-ųjų metinių minėjimas. Lietuvos trispalvė vėliava, Vytimi, kardinolo Vincento Sladkevičiaus herbu ir žymaus lietuvių skulptoriaus Rimanto Idzelio darbai išpuoštoje Popiežiškosios Šv. Kazimiero kolegijos svečių namų salėje susirinko Romos lietuviai ir jų svečiai. Tarp svečių buvo keli lietuviai, neseniai atvykę iš Lietuvos ir laukiantys emigracijos į Jungtines Amerikos Valstybes. Vasario 16-tosios šventės minėjimo pradžioje buvo paskaityta malda už Lietuvos laisvę, tylos minute buvo prisiminti Lietuvos nepriklausomybės kūrėjai ir žuvusieji kovose už Lietuvos laisvę. Perskaičius Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo Aktą minėjimo dalyviams buvo pranešta, kad salėje yra dvi Akto signataro Jono Vileišio giminaitės. Jos buvo pakviestos užimti garbės vietas. Buvo prisiminti garsios ir veiklios Vileišių giminės, ypač Petro Vileišio, pirmojo lietuvių dienraščio „Vilniaus Žinių“ leidėjo, nuopelnai lietuvių tautiniame judėjime. Romos lietuvių jaunimo atstovai - Saulius ir Jūratė Kubiliai, Nijolė Tutkaitė ir Jonas Malinauskas skaitė Maironio Putino ir Strielkūno eilėraščius drauge su kitais bendraamžiais atliko kelias lietuvių liaudies dainas. Lietuvių Informacijos Centro atstovas Romoje - Algis Sadonis detaliai painformavo dalyvius apie Lietuvoje įvykusius Vasario Šešioliktosios šventės minėjimus, plačiau papasakodamas apie Kaune ir Vilniuje ta proga įvykusias iškilingas pamaldas, apie įspūdingą Laisvės paminklo atidengimą Kaune ir persitvarkymo sąjūdžio šventinį seimą, kurio metu buvo priimta Vasario šešioliktojai skirta speciali deklaracija. Dabar Romoje esantis Lietuvos laisvės lygos narys Gintaras Tarasevičius nušvietė jo atstovaujamos organizacijos užsibrėžtus tikslus, o Lietuvoje besikuriantios Demokratinės partijos narys Dalius Vaškevičius pristatė šios partijos programą. Minėjime pagrindinę paskaitą skaitė kun. Dr. Vytautas Kazlauskas. Jis savo žodyje atkreipė dėmesį, kad tarp 70-ųjų ir 71-ųjų Nepriklausomybės paskelbimo metinių Lietuvos gyvenimas yra pilnas sensacingų įvykių, viltingų permainų. Dar praėjusiais metais Vasario šešioliktosios proga Lietuvos miestuose visos saugumo ir milicijos jėgos buvo sukeltos ant kojų, grėsmingai budėjo prie bažnyčių, kad žmonės, pabūgę privartos, nesirinktų į bažnyčias maldai už Tėvynės laisvę, tykojo prie Laisvės paminklų, kad niekas neišdrįstų iškelti trispalvės ar padėti gėlių laisvės kovotojų ir nepriklausomos valstybės kūrėjų atminimui. Gi dabar Lietuvos trispalvė jau laisvai plevėsuoja Gedimino pilies bokšte, plevėsuoja prie namų ir laisvės paminklų, bažnyčiose ir susirinkimų salėse.

Trispalvė šiandien lietuviai išdidžiai puošia savo krūtines, tvirtai tikėdami, kad ji nebus tikrai spalvų derinys, tikrai simbolis, bet tikras keliarodis, vedantis tautą į tikslą - į pilną laisvę ir nepriklausomybę. Troškimas gyventi nepriklausomai, kalbėjo kun. Kazlauskas, yra įsišaknijęs kiekvieno žmogaus ir kiekvienos tautos prigimtyje. To troškimo nejausti gali tikrai galutinai palaužtas, pavergtas žmogus, tik „griaučių tautos“, anot Adomo Mickevičiaus. Priminę entuziazmą ir džiaugsmą, kuriuos yra sukėlę pastarieji įvykiai Lietuvoje, paskaitininkas, betgi, įspėjo, kad emocijos greitai praeina, dėl to jos turi užleisti vietą blaiviam protui, kasdieninei tikrovei.

Vasario šešioliktosios minėjimas Romoje, kurį surengė Italijos lietuvių bendruomenė ir Italijos lietuvių jaunimo autonominė sąjunga buvo užbaigtas visų dalyvių sugiedotu Tautos Himnu.

Ateities Lietuvos problemos

Dr. Jonas Kunca

Kovą dėl mūsų krašto laisvės turėtumėm laimėti. Ne tik kad lietuvių tauta vieningai reikalauja nepriklausomybės atstatymo, bet mes turime daug ir stiprių sąjungininkų: visą Rytų ir Vidurio Europą, latvius su estais ir beveik visas ne rusiškas respublikas, jėga įjungtas į Sovietų Sąjungą. Prieš 135 milijonus rusų stovi 300 milijonų Rusijos priešų. Skaičių santykis kalba pats už save. Dažnai pamirštama, kad svarbiausias mūsų kovos talkininkas yra pats komunizmas, nes jis silpnina ir ardo rusų imperiją. O kaip tik M. Gorbachevas yra užsispyręs jį išlaikyti. Šių metų vasario mėnesį jis pakartojo, kad opozicijos partijoms Sovietų Sąjungoje nėra vietos. Užtenka kompartijos, tai yra, vienpartinės diktatūros. Tuo atžvilgiu Gorbachevas padeda mums.

Imperializmas ir dar visiškai nevykęs, kaip kad yra rusiškasis, irgi yra ne vien mūsų priešas, bet ir talkininkas. Jis nustatė prieš Maskvą 300 milijonų ne rusų. Atrodytų apie laisvės valandos artėjimą neturim abejoti. Deja, atgavus laisvę staiga suprasm, kiek sunkiai išsprendiamų problemų išeis į dienos šviesą. Dalis jų bus surištos su galutiniu valstybės sienų nustatymu, bet netruks ir vidaus sunkumų.

Lenkai, neskaitant išimtinų balsų, dar vis reiškia savo pretenzijas į Vilniaus kraštą ir mūsų sostinę, nežūrint, kad ši Lietuvos teritorijos dalis niekad, išskyrus klatingą 20-ties metų okupaciją, nepriklausė Lenkijos valstybei. Vatikano dėsimas prijunti Vilniaus kraštą prie Lietuvos Katalikų Bažnyčios yra aiškus ženklas, kad Varšuva negalvoja atsakyti nuo Vilniaus krašto ir daro spaudimą per lenkų dvasininkus į Vatikaną, kad jis nekeistų esančios nenormalios padėties. Vokiečių teritorijos, paliktos laikinai lenkų administracijai, jau seniai buvo prijungtos prie Lenkijos Katalikų Bažnyčios, o Vilniaus kraštas negalėjęs būti prijungtas prie Lietuvos Bažnyčios būk tai dėl politinių sumetimų: su tikslu nepripažinti rusų okupacijos. Tai gana naivus pasiteisinimas....

Nėra abejonės, kad su lenkais turėsime sienų nustatymo problemą, jei tik jie-lenkai- turės progą jų ekspansijonizmui pasireikšti. Lenkijai netruks konfliktų su kitais stipresniais kaimynais: Vokietija ir Rusija ar Gudija, jei ši taptų nepriklausoma. 180,000 km² buvusios Lenkijos teritorijos buvo prijunta prie Sovietų Sąjungos-Gudijos. Maskva atsilygino Varšuvai dovanodama 130,000 km² vokiškų žemių. Kada ateis galutinis sienų nustatymo momentas, rusai niekad negrąžins buvusių Lenkijos žemių ir turės pakankamai jėgos atbaidyti lenkus nuo bet kokios karinės avantiūros. Po Rytų-Vakarų Vokietijų sujungimo, vokiečiai pareikalaus, jei ne visas, tai tikriausiai dalį buvusių Vokietijos žemių dabar esančių po lenkų administracija. Vokietijos ekonominei ir militarinei galybei Lenkija gali būti priversta nusileisti. Abu mūsų didieji kaimynai, turėdami sąskaitas su būsima Lenkija, galėtų palaikyti Lietuvos ir teisingumo pusę. Net Stalinas ir Hitleris buvo už Vilniaus grąžinimą Lietuvai. Neturėtų priežaščių ir būsimo Maskvos ir Berlyno valdžios pakeisti šitą jų laikyseną.

Klaipėdos krašto Vokietija nereikalauja, o mužutę Rutprūsių dalį, kurią laikinai administruoja rusai ir kuri liko be vokiečių gyventojų, vokiečiai norės geriau perleisti lietuviams negu lenkam.

Yra galimybė, kad dėl įvairių valstybių interesų maišaties, lenkai galėtų neturėti progos pareikšti savo neteisingas pretenzijas į Vilnių. Bet tai tik galimybė. Politikoj dažnai naudingiau būti atsargiu, bet ne optimistu.

Teks mūsų tautai išspręsti ir daug rimtų vidaus problemų: Mes netekom gambiausių tautos vaikų. Vieni buvo nukankinti Sibire, kiti pasitraukė į Vakarus ir čia baigia išmirti. Krašte išaugo nauja inteligentijos karta, bet ji yra pažymėta marksistinės diktatūros antspaudu. Dalis okupanto ydų įsiskverbė į mūsų tautą: nesąžiningumas, korupcija, neatsakingumas, sumaterialėjimas, šeimų nepastovumas, ir alkoholizmas. Jas teks mėginti

išrauti. Be tai bus lėtas procesas, kuris gali užsitęsti 50-100 metų. Kuo skubiau ir sumaniau gydysim šitas tautos žaizdas, tuo bus trumpesnis atsigavimo laikotarpis.

Minėtos ydos gali apsunkinti Lietuvos išsilaisvinimą, nes apsunkins susiklausymą ir discipliną. Blogiausias dalykas, kuris galėtų atsitikti mūsų tautai, tai susiskaldymas į grupes ir grupėles ir pradėjimas kalbėti ne vienu balsu. Kol dar ne vėlu, to reikia išvengti. Jau turim užtenkamai nesutarimų išveivijoje, kaip tik dėl nesugebėjimo dirbti organizuotai. Daug kandidatų yra į vadovų vietas. Dėl to, kuriamos naujos grupelės kuriom, aišku, reikia naujų pirmininkų. Matome per daug dėmesio kreipiama į kitų kritikavimą, bet ne į tikro darbo atlikimą. Lietuvoje padėtis komplikuoatesnė, ne vien dėl lietuvių sielos sužeidimo, bet ir dėl svetimųjų antplūdžio. Lietuvos imigranti rusai, o taip pat ir lenkai, eina kartu su okupantu. Jei, gink Dieve, lietuviai dar tarp savęs pasidalytų į atskiras grupes, jie liktų mažuma savam krašte, nors ir sudaro apie 80% visų gyventojų.

Posėdžiavo ALK Federacijos valdyba

Federacijos valdyba su malda pradėdama ir baigdama savo darbus, posėdžiui buvo susirinkusi kovo 6d. į Parapijos namus Kensingtone. Buvo apžvelgti darbai, išsikviečiant kun. Alfonsą Svarinską iš Vokietijos ir Melbourne suruoštos spaudos konferencijos. Pasaulio lietuvių vyskupas J.E. Paulius Baltakis OFM kviečia remti Lietuvių Katalikų Religinę Šalpa, kuriai valdyba jau daugelį metų skiria Marijos garbei pašvęstą gegužės mėnesį Religinės Šalpos Vajul. Tad tą mėnesį kiekvienas stenkimės savo auka paremti dar vis laisvės pilnos neatgaunančiai Lietuvos Bažnyčiai. Federacijos įgaliotiniams bus išsiuntinėti

aukų lapai dėl Religinės Šalpos.

„Tėviškės aidų“ leidimo paramai bus ruošiami loterija. Loterijos pradžia turime po kelis šimtus dolerių vertės dailininko Juozo Baukaus kūrybos paveikslų. Loterijos pasisekimui ieškomas mecenatas / prizo dovanai - Televizoriui. Kas galėtų tokį aparatą spalvotos TV dovanoti, pranešti Federacijos valdybai.

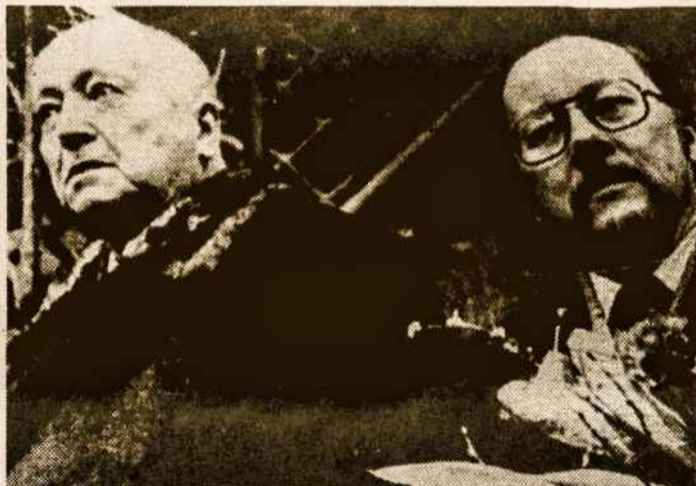
Dar buvo aptarta ir daugiau bėgamųjų reikalų. Čia Valdyba ypatingą padėką reiškia Juozui Petraičiui, kuris per daugelį metų dirbo federacijos valdybos kontrolės komisijoje, tvarkydamas reikalus ir padėdamas savo žiniomis, teikdamas pagalbą. Ačiū jami! PD

Atgarsiai pasaulyje po Vasario 16-tosios minėjimo

Spaudos agentūros France Presse žiniomis, estai ruošiasi plačiai ir iškilmingai atžymėti jų nepriklausomos valstybės paskelbimo 71-ąsias metines, kurios sueina vasario 24 dieną. Agentūra atkreipia dėmesį, kad, kaip Lietuvoje Vasario Šešioliktoji, taip ir Estijoje Vasario Dvidešimtketvirtoji yra dabartinės valdžios paskelbta respublikine šventė. Nepriklausomos Estijos trispalvė vėliava bus iškelta ant aukščiausiojo bokšto Talino senamiestyje. Apie pasiruošimus atžymėti Estijos nepriklausomybės paskelbimo sukaktį pranešė dabartinės Estijos aukščiausiosios tarybos prezidento pirmininkas Ruejtel. Prancūzų žinių agentūra primena, kad prieš savaitę

lietuvių labai įspūdingai paminėjo savos nepriklausomos valstybės atkūrimo metines. Apie Lietuvoje ta proga pravestus įvairius renginius plačiai pranešė tarptautinė spauda. Kai kurie laikraščiai, kaip, pavyzdžiui, įtakingasis amerikiečių dienraštis „The Washington Post“, Lietuvai paskyrė vedemąjį straipsnį. Paryžiaus dienraštis „Le Monde“ vasario aštuonioliktąją pirmame puslapyje paskelbė ilgą savo korespondento pranešimą apie Vasario Šešioliktosios minėjimus Vilniuje ir Kaune, kurie, rašo žurnalistas, akivaizdžiai paliūdijo lietuvių tautos nenuslopintą troškimą laisvai apsispręsti ir gyventi nepriklausomai. (France Pr).

LRTV

Architektas Vytautas Žemkalnis, 90 metų amžiaus, ir jo sūnus profesorius Vytautas Landsbergis - Seimo Tarybos pirmininkas, masiniame mitinge dėl Lietuvos laisvės. Šią nuotrauką paskelbė „The Weekend Australian“ vasario 18-19 d. laidoje. Praneša, kad Lietuvos sostinėje Vilniuje masinis mitingas Lietuvos Nepriklausomybės minėjime apie 100,000 lietuvių prisiekė reikalauti „Laisvės Lietuvai“.

Lietuvio dosnumas

Nežinau, ar lietuvių tarpe yra nors vienas milijonierius, neatsimenu, kad kuris nors būtų kokiems nors reikalui paaukoję kelias dešimtis tūkstančių, bet ir seniau ir šiais laikais už Lietuvos gyvenančių lietuvių dosnumas gal neturi sau lygaus. Ir seniau, kaip pav. Chicagoje Sv. Jurgio, Sv. Kryžiaus, ir dabar Švenčiausios Marijos gimimo, Nekalto Prasidėjimo ir kitos Chicagoje ir kitur Amerikoje, Kanadoje lietuvių parapijų bažnyčios, mokyklos, salės pastatytos neprašant pagalbą ne tik iš kitur, bet iš lietuvių kitų parapijų. Kai buvo laisvesnės galimybės siuntinių į Lietuvą, į Sibirą, esu girdėjęs iš nelietuvių įstaigų, kad šios pagalbos teikimu lietuviams niekas neprilygsta. Ir šiandien gerai tikslais kiek visokių fondų ir nė vienam nestinga aukotojų. Kiek matome iš įvairių pranešimų, tai vis aukos ne turtuolių, bet, kurie nedaug turi, kukliai gyvena.

Kiekvienam lietuviui atsimitinas vienas ne fondo telkėjas, o lietuvių remiama Lietuvai padedanti šiandien, tai Lietuvių Katalikų Religinė Šalpa. (LKRŠ). Veikianti arti trisdešimt metų ji negali pasigirti, kad milijonus sukrovė, bet jau milijonus išleido savo veiklai. Dėl kelių motyvų ji negali iki šiol viešai paskelbti kiek ir kam išleido. Iki šiol vienas iš tų motyvų yra tas, kad tai išleista pagalbai Lietuvoje. Galime paminėti vieną darbą, tai Lietuvos Bažnyčios Kroniką. LKRŠ dėka ją gauna ne tik lietuviai, bet keliom kalbom keli tūkstančiai nelietuvių Bažnyčios hierarkų, įvairių karštų valstybininkų, eilė svarbesnių laikraščių. Leidžiama ir platinama kaip tik gaunama, atskirais numeriais, kad gaunantiems žinios būtų šio laiko, o ne pasenę. Prie LKRŠ veikia informacijos skyrius, kuris nelietuviams yra žinomiausias. Dera pasakyti, kad LKRŠ veiklą gražiai remia eilė lietuvių kolonijų, kaip pav. Clevelando, Los Angeles, Toronto ir kitos. Pagal savo išgales šiame darbe dalyvauja visi Amerikos, Kanados, Australijos lietuviai. Keliais atvejais gauta paramos ir iš nelietuvių. Jau keli metai, kai aš nepirmininkauju LKRŠ, tai negaliu pasakyti šiandieninės metinės sumos pagalbai Lietuvoje, bet ji yra ne mažesnė ir šiandien. Ne nevertinant kitų pastangas padėti Lietuvai, galime teisingai pasakyti, kad visų kitų fondų kartu paimta metinė pagalba Lietuvai neprilygsta LKRŠ. Esu tikras, kad taip yra ir šiandien. Už šio vertingo, komplikoto darbo tvarkymą, už informaciją visam pasauliui apie Lietuvą mūsų visų ypatingą padėką priklauso kunigui Kazimierui Pugevičiui, Marijai Skabeikienei, Gintei Damušytei. Gerai žinau, kad jiems buvo atviras kelias į karjerą įvairiose sritise, bet pažinę LKRŠ veiklą jai taip pasišventė, kad savo darbo LKR Šalpai neriboja visų priimtų skaičiumi valandų, o būna atvėjų, kad dirba ne tik per dieną, bet vakarais. Ne kartą dirbo ir naktį. Nebuvo atvėjo, kad jie būtų ne tik pareikalavę, bet net paprašę padidinti kuklų atlyginimą už pasišventimą, bet kada tai padaryta, pačių LKRŠ direktorių nutarimu. Manau kad visiems LKRŠ rėmėjams šios žinios bus ir įdomios ir naudingos. Tikrai negailės savo aukos nė vienas LKRŠ rėmėjas, jeigu mūsų laikais Lietuvos sąlygos leis LKRŠ savo veiklą paskelbti ne pasigyrimui, o lietuvių visuomenės informacijai kiek milijonų ir kokiems tikslams sunaudojo. Nors natūralios priežastys - amžius ir kitos mane paliausavo nuo LKRŠ pirmininko titulo, bet šiuos žodžius Lietuvių visuomenei rašau visa širdimi vertindamas LKRŠ ir linkėdamas kiekvienam lietuviui būti to prasmingo darbo dalininku.

Vysk. Vincentas Brizgys

Lietuvos Diplomatinės Tarnybos pasitarimai

Pranešimas Spaudai

1989 m. sausio mėn. 21, 22 ir 23 dd., Lietuvos Pasiuntinybėje Vašingtone, vyko Lietuvos Diplomatinės Tarnybos pasitarimai, kuriose dalyvavo L. Diplomatijos šefas dr. S.A.Bačkis, L. Gen. konsulas New York'e p. A.Simutis, L. Garbės Gen. konsulas Los Angeles p. V.Cekanauskas, L. Garbės Gen. konsulas Chicago'je p. V.Kleiza, L. Garbės konsulas ir L. Garbės Gen. konsulo Toronte padejėjas, p. H.Lapas ir Lietuvos atstovas Vašingtone ir prie Šv. Sosto p. S.Lozoraitis jr.

Pasitarimų metu buvo pirmoje vietoje apsvaistyti įvykiai Lietuvoje, jų įtaka mūsų valstybės nepriklausomybės bylai ir jos tarptautiniai padėčiai. Buvo diskutuota dėl paramos, kuri būtų naudinga kovojančiai tautai ir jos įvairūs aspektai krašte bei užsienyje.

Viename posėdžių susirinkusieji prisiminė netikėtai mirusį Liūtą Grinių ir jo ilgą visuomeninę bei politinę veiklą. Visų vardu, Lietuvos atstovas Vašingtone pasiuntė p. N.Grinienė giliai užuojautą.

Kiekvienas pasitarimų dalyvis padarė pranešimą apie savo darbą ir padarė pasiūlymus kaip jis galėtų būti ateityje sustiprintas.

Ilgėsnius pranešimus diplomatams padarė LIC Vašingtono biūro vedėjas p. V.Nakas ir Baltų Santalkos biūro vedėja p. G.Palubinskaitė.

LDT taip pat susitiko su Latvijos Charge d'Affaires dr. A.Dinbergs ir Estijos Generaliniu konsulu p. E.Jaakson.

Su jais buvo apsvaistyti klausimai, kurie liečia visas tris Baltijos valstybes ir pasidžiaugta, kad Lietuvos, Latvijos ir Estijos atstovų bendradarbiavimas yra labai glaudus bei efektingas.

Sekmadienį, Lietuvos Pasiuntinybėje Vašingtone įvyko priėmimas, kurio metu LDT mariai susitiko su Vašingtono lietuvių organizacijų atstovais.

Sausio mėn. 23 d., Lietuvos diplomatai buvo pristatyti Rytų Europos skyriaus vice direktoriui, Baltų skyriaus vedėjui ir pokalbyje dalyvavusiam sovietų skyriaus valdininkui.

Valstybės Departamento pareigūnams buvo padėkota už JAV vyriausybės vedamą okupacijos nepripažinimo politiką ir buvo išreškta viltis, kad ir naujoji administracija laikysis tų pačių principų. Ta proga buvo paminėtas vice prezidento Bush'o raštas pasiūstas prieš rinkimus vienai lietuvių organizacijai, kuriame jis pažada kelti Lietuvos reikalus pokalbiuose su sovietais.

Valstybės Departamento valdininkai labai aiškiai pabrėžė, kad Jungtinės Amerikos Valstybės ir toliau nepripažins sovietų aneksijos ir, kad šis nusistatymas yra kertinis akmuo santykiuose su Baltijos valstybėmis. Jie toliau pažymėjo, kad lietuvių tautos pastangos žingsnis po žingsnio plėsti bei stiprinti tautines bei žmogaus teises yra gerai suprantamas ir tų tautų aspiracijos bus remiamos.

Ilgame susitikime buvo paliesti visi svarbiausi šio momento klausimai.

Prieš išsiskirdami, LDT nariai kreipėsi į lietuvių tautą ir užsienyje gyvenančius lietuvius, karštai sveikindami visus, kurie kovoja ir

dirba Lietuvos valstybės nepriklausomybei atstatyti. Jie konstatavo, kad tikrai pilnai suvereni valstybė kaip tą apibrėžia tarptautinė teisė, gali reguliuoti santykius su kaimynais. Lietuva yra vakarų Europos dalis. Ji yra pasiryžus gyventi taikoje su visais, tačiau laukia, kad ir jos teisės būtų respektuojamos.

LDT sveikindama užsienio lietuvių didelį entuziazmą ryšium su paskutiniaisiais įvykiais ir norą jai padėti, įspėja, kad kiek eventuali pagalba tėvynei turi būti gerai apsvaistyta nustatant jos realią naudą okupuotam kraštui. Reikia vengti viso to kas galėtų vienokiu ar kitokiu būvu sustiprinti okupanto pozicijas. Maskva, nusileisdama kai

kuriems tautos reikalavimams bando išvengti esminių klausimų. Jei lietuvių veiklą krašte ir yra toleruojama, tai specialūs daliniai yra nuolat pasiruošę numalšinti taikingų žmonių demonstracijas.

Žmogaus teisių padėtis Lietuvoje dar toli gražu nėra patenkinama. Padarytoms skriaudoms atitaisyti neužtenka gražių pažadų, o reikia konkrečių aktų.

Lietuvos Diplomatinė Tarnyba karštai sveikina Lietuvos Katalikų bažnyčią, kardinolą Sladkevičių ir visus vyskupų konferencijos narius, dvasiškius bei vienuolius ir vienuoles. Ji džiaugiasi, kad vyskupas J.Steponavičius gali grįžti į senąją Lietuvos sostinę ir valdyti jos arkidieceziją.

Nors religinėje srityje yra įvykę tam tikrų pasikeitimų, LDT konstatuoja, kad Lietuvos bažnyčios padėtis nėra patenkinama ir, kad sovietai tebelaužo pagrindines jos teises.

Lietuvos Diplomatinė Tarnyba yra pasiryžusi dirbti su visais veiksniais, organizacijomis bei pavieniais lietuviams Vasario 16 Akto dvasioje. Lietuvos nepriklausomybei atstatyti mūsų tauta kaupė geriausias jėgas, dėjo didžiausias aukas ir ilgai kovojo. Tuo pačiu keliu ir šiandien turi visi eiti, kad galėtų garbingai pasiekti didį tikslą: laisvą žmogų nepriklausomoje valstybėje, kuri būtų pilnateisis tarptautinės tautų bendruomenės narys ir kuri leistų lietuvių tautai laisvai dirbti bendrai gerovei.

Vašingtonas, 1989 m. vasario 2d.

Gudijos lietuvių likimas

Apie trečdalis etnografinės Lietuvos teritorijos yra už dabartinių LTSR sienų Gudijoje. Kai Lietuva dėl Sąjūdžio veiklos atgavo savo tautinę vėliavą ir kitus ženklus, tai ir spaudoje pradėdama rašyti apie kitus esminius tautinius reikalus. Aloyzas Vidugiris straipsnyje „Šiaurės vakarų Baltarusijos lietuviai“, (Mokslas ir gyvenimas, 1988 Nr. 9) apžvelgia Gudijos lietuvių padėtį. Iš esmės jis kreipia dėmesį į vietinius lietuvius, kurie čia gyvena nuo seno ir kalba ar moka kalbėti lietuviškai. Šios vietovės nebuvo gražintos Lietuvai, kai buvo gražintas Vilnius, nors pagal 1920 sutartį su Tarybų Sąjunga jos buvo priskirtos prie Lietuvos. Tas lietuvių gyvenamas sritis, kurios buvo ekspedicijų tyrinėtos 1952-1987, Vidugiris apibūdina taip (Vidugirio rašinio santrauka):

Svarbesnės šių lietuvių gyvenamos vietos yra išsidėsčiusios netoli pietrytinės Lietuvos TSR sienos: Gardino srt. Gardino raj. šiaurinėje dalyje (Ašiužios-slaviškai Hožos, Pariečės, Pervalko apyl.). Ščiučino raj. (naujųjų Gienykų ir Topyliškių k.), Varenavo faj. (daugiausia Palesos, Rodūnios, mažiau Armoniškių, Asavos, Benekalnių, Kaulėliškių, Nočios, Žirmūnų ir kt. apyl.), Vijos raj. (Bokšto ir Lazūnų apyl.), Zietelos-slaviškai Detlovo raj. (seniau čia buvo 5 lietuvių kaimai, dabar šiek tiek lietuviškai pakalbėti moka tik vienas kitas Zasėčių kaimo senelis), Astravo raj. (daugiausia Gervečių ir Rimdžiūnų apyl.), Vitebsko srt. Pastovų raj. (šiaurinėje Kojų ir šiaurės vakarinėje Lentupio apyl. dalyje), Breslaujos raj. (daugiausia Apsa, Pelekonių, mažiau Breslaujos apyl. dalyje, šiek tiek apie Vidžius, Drūkšius arba Drisvėtas).

Praeityje lietuviai gyveno daug platesnėse vietovėse, apie tai liudija dokumentai ir žmonių prisiminimai XIX a. pradžioje, kaip D.Poškos ir K.Kepeno, T.Narbuto, M.Balinskio, T.Lipinskio, K.Tyškevičiaus ir J.Venelio. Jų surinktais duomenimis lietuvių kalba vyravo nuo ribos, kuri prasidėjo prie Dauguvos šiek tiek į vakarus nuo Drujos irėjo šiaurinė ir vakarinė Breslaujos puse, per Kazėnus toliau Medilo upe iki Medilo ežero, nuo čia pro Svyrius iki Neries, toliau Ašmenos upe, į vakarus nuo Ašmenos miesto, į rytus nuo Graužiškių, į rytus nuo Tokoriškių iki Beržuonės upės, beveik iki Nemuno, pietine Vijo, Lipiniškių, Trakelių, Žirmūnų, Pelesos puse, į pietus nuo Pariečės, Ašiužios, Pervalko, į šiaurę

Mindaugas Pleškys

nuo Gardino ir Sapackinės. M.Balinskio liudijimu lietuvių kalba vietomis buvo vartojama ne tik už Lydos iki Nemuno, bet ir už Nemuno iki Zietelos. Šių dienų lietuviškos salos XIX a. antroje pusėje betarpiškai jungėsi su dauguma lietuviškai kalbančiu plotu.

Lietuvių nykimo priežastys dabartinėje šiaurės vakarų Gudijoje yra gana įvairios. Tautinio atgimimo sąjūdis pasiekė šias vietoves pavėluotai. Negausus lietuviškai susipratęs inteligentijos būrys XIX a. per sukilimus buvo išsklaidytas ar sunaikintas. Bažnyčia varė stiprią kovą priešlietuviškumo dvasią ir įžūliai bruko lenkiškumą. Iš

Protestas prieš rusų organizaciją

Kaip praneša užsienio spaudos agentūros, nepasitenkinimą ir net pasipiktinimą Lietuvoje sukėlė rusų organizacijos „Jedinstvo“ vasario 12 dieną Vilniuje surengtas mitingas, kurio metu buvo protestuojama prieš vasario Šešioliktosios - Lietuvos nepriklausomybės šventės - minėjimą ir prieš lietuvių kalbos įteisimą. Tarp kitų, protestą dėl šio mitingo pareiškė Politechnikos mokslinis centras ir Kauno Politechnikos instituto Sąjūdžiui remti grupė. Jų pareiškime rašoma:

Protestuojame prieš organizacijos Jedinstvo mitingą surengtą vasario 12 dieną Vilniuje prie Sporto rūmų, kuriame ortatoriai ir dalyviai bejėgiškai kvietė smurtui ir Lietuvos valstybės tautinės vėliavos išniekinimui, nors mitinge dalyvavo ir tų veiksmų neužprotestavo draugai Zaleckas, Trinkūnienė, Ignatas ir kiti. Smerkiame respublikos prokuratūros neryžtingumą, kuri savo pareiškime šį mitingą sulygino su anksčiau vykusiais kitų neformalių grupių mitingais, nors nė viename iš jų nebuvo kviečiama smurtui. Organizacija Jedinstvo, toliau rašoma protesto pareiškime, savo programoje įsirašiusi kovą prieš stalinizmą, tačiau, kaip rodo veiksmai, šis programos įrašas yra priedanga stalinizmo metodom ir prietaram išsaugoti. Reikalaujame peržiūrėti organizacijos Jedinstvo statusą ir jos veiklą, prieštaraujančią LTSR Konstitucijai ir Baudžiamajam kodeksui. Kviečiant smurtui ir rašoma pareiškime, siūlome surasti vietą vystyti savo veiklą už respublikos ribų. Prašome respublikos vyriausybę visom įmanomom priemonėm ginti įsaką dėl

lietuviškai kalbančių žmonių buvo viešai tyčiojami. Po spaudos draudimo panikinimo šiose teritorijose buvo suikūrusios 78 lietuviškos mokyklos. Lenkams užėmus Vilniaus kraštą 1920, lietuvių persekiojimas smarkiai padidėjo. Lenkų valdžia panaikino visas 67 lietuviškas mokyklas 1928-1932. Vietiniai katalikų tikybos gyventojai rašėsi ar buvo užrašyti lenkais nors patys save vadino vietiniais „tuteišiais“ ir kalbėjo paprastai „poprostu“ arba gudiškai. Ši kalba iš esmės pasižymi stipriais lietuvių ir lenkų kalbos elementais. Negeriau nutiko lietuviams, kurie pakliuvo į rusų valdomą teritoriją. Jų 11 lietuviškų mokyklų Stalino 1937-38 laikais buvo uždarytos.

(Bus daugiau)

valstybinės lietuvių kalbos, kuris yra pakankamai kompromisinis ir ginantis visų Lietuvoje vartojamų kalbų teises. Prašome informacijos organus paskelbti šį tekstą. Pareiškimas apsvaistytas ir vienbalsiai priimtas Kauno Politechnikos instituto mokslinio centro kolektyvo susirinkimo, įvykusio vasario 15 dieną. Kaip rašo spaudos agentūros, vasario 12-os dienos mitinge dalyvavo daug specialiai surinktų žmonių, tarp jų nemažai nevilniečių, kurie iš apylinkių rajonų ir kolkūkių buvo į Vilnių atgabenti autobusais.

LRTV

Aukos Australijos Lietuvių Fondai

\$500 „Anoniminis“ NSW (8510). A.A. Pranai Petniūnai mirus, jo atminimui: Po \$20. J. E. Šeštokai (40), A. Stuporas, A.I. Šabrinskai (450), E. Eskirtienė (251), K. Šimkūnas (160), Vyšniauskų šeima (75), I. Budrys (45) ir V. Koženiauskiene (235). Po \$10. A.J. Lekniai (45), G.V. Baleišos, (55), V.J. Ališauskai (50), F. Sodaitis, (253), I. Bindokas (25) ir S.A. Šabrinskai (30). \$5 M. Sodaitienės (35).

Gauta per įgaliotinį Adelaidėje A. Zamoiskį: Po \$10. K. Dienienė (35), M. Vazeliene ir O.A. Stimburienė - Vasario 16d. proga. \$15. Jul. Kesminas (25) - Vic. Ačiū visiems už nepamiršimą savo Fondo.

Vincas Ališauskas
AL Fondo išdininkas

Dr. Statkevičius Hobarte

Dr. Statkevičius atvyko į Hobartą vasario antrą dieną ir oro uoste buvo pasitiktas p. A. Taškūno. Ponia ir ponas Taškūnai globojo svečią visą Hobarte viešėjimo laiką. Tikrumoj viešėti nebuvo kada, p. Taškūnas prisipažino, kad jo svečiai turi dirbti - ne svečiuotis ir Dr. Statkevičius buvo užimtas visą laiką. Susitikimai su spaudos, radio, televizijos atstovais ir su politikais. Surado laiko ir kalėjimą aplankyti. Jo nuomone čia kalinami nusikaltėliai yra laikomi kaip svečiai kurorte palyginus su Sovietų kalėjimais.

Vasario 8 d. vakare, universiteto salėje susitiko su Kalinių Bičiulių Draugijos nariais, kurie parašė daugelį laiškų daktaro kalėjimo metu

jam asmeniškai (kurių jis gavo tik labai mažą dalį) ir Gorbačioviui su prašymu daktarą išlaisvinti. Gal būtų šie laiški šiek tiek pagelbėjo, nes daktaras buvo išlaisvintas nebaigęs nustatyto kalėjimo laiko. Dabar ši draugija iškviė jį į Hobartą apmokėdami kelionės išlaidas ir daktaras turėjo progos jiems padėkoti už jų pastangas jo išlaisvinimo siekime. Susirinkusiems virš šimto klausytojų papasakojo apie tai ką jam teko pergyventi Sovietų kalėjimuose ir specialiose psichiatrinėse ligoninėse. Dr. Statkevičius yra Lietuvos Laisvės Lygos atstovas užsieny ir klausytojams paaiškino šios Lygos planus Lietuvos nepriklausomybės

“Mūsų Lietuva”

VII Pagalbinė Tautinė stovykla vyko sausio 2 - 9 Baptistų stovyklavietėje prie Mylor mielito Adelaidės kalnuose. Suvažiavo skautai iš visų Australijos miestų, net iš tolmo Pertho, Hobarto. Tuojau vyko registracija, įsikūrimas. Vadovai nurodinėjo kur eiti, ką daryti, pasigirsta švilpukas. Adjutantė sesė Anita Baltutytė visus organizuoja pirmam vėliavos pakėlimui. Išsirikiavo apie 70 skautų, skaučių, bet per tą dieną dar važiavo ir važiavo vis nauji į stovyklą. Stovyklos viršininkė sesė Dana Baltutytė pasveikino visus susirinkusius, pristatė štabą, taisykles ypatingai dėl tvarkingų uniformų.

Prasidėjo programa. Pirmiausiai reikėjo visom skiltim išsirinkti po skiltininką, skiltininkę, pasidaryti gaires, išsirinkti vardus, sukurti šūkius. Iki vėliavų nuleidimo buvo suvažiavę beveik visi stovyklautojai. Reikėjo susipažinti ir pradėti dirbti. Po vakarienės ruošiamės pirmajam laužui. Laužui visi buvo pasiruošę. Tai buvo labai lengva laužavedžiams - Gintarui Šimkui ir Virginijai Coxaiti sudaryti programą. Dainavom ir šūkavom kol sutemo.

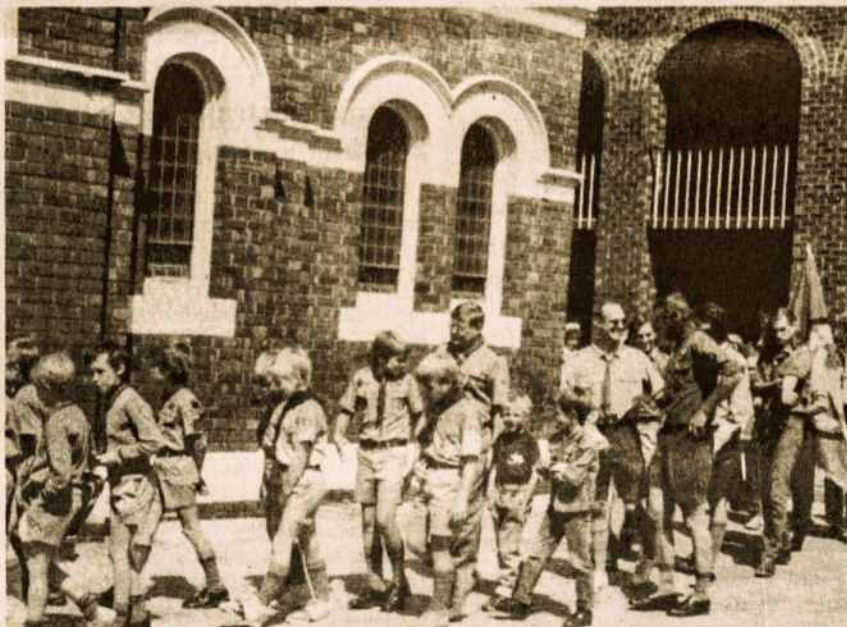
Programa sekančiai savaitel: 7 val. keliamės, mankšta 7.15, pusryčiai 8.15, skiltininkų sueiga 9-

9.30 (suzinoti ką daryti, kur eiti ir pranešti savo skilčiai). Užsiėmimai 9.30 - 11 ar iki 12.30. Programą beveik visą laiką pravedė Vyčiai, Vyr. skautės ir jų kandidatai. Vadovai jauni, entuziastingi. kai visa stovykla nueidavo miegoti, mes vadovai susirinkdavom į valgyklą aptarti sekančios dienos programą ir suskirstyti laiką pagal uždavinio ilgumą. Vieni darė pratimus su Andriumi Patupu, kiti klįjavo Lietuvos žemėlapiu, tretį statė papuošimus su pionerijos vadovu Petru Šurna. Mažieji visą laiką buvo užimti, tai iškylauja, tai ruošiasi specialybėm, tai dainuoja, žaidžia. Nebuvo kada nuobodžiauti. Daug skautų ir skaučių išlaikė patyrimo egzaminus ir gavo šlipsus. Viktoras Šlitteris davė Vilkiuko įžodį. Skautės kandidatės - Daina ir Audra Dičiūnaitės ir Daina Šlitterytė gavo skaučių šlipsus. Skautas kandidatas Simas Lansell gavo irgi geltoną šlipsą.

Kasdieną per Vėliavos nuleidimą šventėm arba ko nors gimtadienį, arba įžodį. Tai teikė visiem džiaugsmo.

Vakarais buvo vyresniųjų įžodžiai. Pritrusių įžodį davė Benius Katauskas, Aistis Bieri, Paulius Šliogeris, Robin Cobb, Matas Page-Hannify, Kristina Gudelytė, Nada Dundaitė, Daina Pociūtė, Teresė Šiaučiūnaitė, Dana Ramanuskaitė, Danielė Lansell. Vyr. skaučių įžodį davė Anita Baltutytė, Lina Jablonskytė, Birutė Stalbitė, Regina Coxaitė, audra Šimkutė ir Melisa Savickaitė. Skautais Vyčiais tapo Gintas Kesminas, Gintaras Šimkus, Aidas Antanaitis ir Petras Pullinen. s. Rasa Statkuvienė

(Bus daugiau)

Melbourne Skautų Džiugo tuntas žengia į Sv. Jono bažnyčią Vasario 16-tos pamaldoms už Lietuvos laisvę. Foto Povilas Dargis

atstatymui. Po paskaitos atsakinėjo į klausimus kurių buvo nemažą. Susitikimo programai pasibaigus, daugelis klausytojų asmeniškai dėkojo daktarui už tokią įdomią ir pilną informacijos paskaitą. Kadangi daktaras angliškai kalba silpnokai tai kalbėjo lietuviškai, o p. Taškūnas išvertė jo žodžius į anglų kalbą.

Tik vasario 9 d., po transliacijos į Tasmanijos gyventojus per 7HT radio stotį, ponias Kazokienė „pagrobė“ daktarą ir parodė šiek tiek Hobarto ir apylinkių, o vakare pristatė jį ponų Šikšnių namus kur daktaras susitiko su dalimi lietuvių bendruomenės narių. Po moterų komiteto pagamintos vakarienės, Dr. Statkevičius vėl pasakojo apie žiaurumus sovietų kalėjimuose, koncentracijos stovyklose ir specialiose psichiatrinėse ligoninėse. Taip pat plačiau palietė Lietuvos laisvinimo pastangas. Po prakalbos, kiekvienas dalyvis turėjo progos su daktaru pasikalbėti asmeniškai. Atsiveikindamas apdovanojo mus spauda iš Lietuvos ir kopijomis laiškų parašytų buvusiam US prezidentui R. Reagan ir jo tuo laiku padejėjui G. Bush, bei Gorbačioviui.

Bendruomenės vardu, Elena Paškevičienė ir S. Augustavičius perdavė už vakarienę surinktus pinigus daktaro smulkioms išlaidoms padengti.

Išsiskyrėmė tikėdamiesi vėl kada nors su daktaru Statkevičium susitikti ir linkėdami jam gero pasisekimo Lietuvos laisvinimo darbuose.

S. Augustavičius

Amerika griaua savo ambasados namus Maskvoje. Naujai pastatyti ir brangiai kainavę JAV ambasados namai Maskvoje bus nugriauti ir nauji bus pastatyti iš vakarų atvežtų medžiagų ir vakarų valstybių darbininkų priežiūroje. Mat buvo atrasta, kad net geležiniai balkiai, kuriuos pristatė sovietų įmonės, buvo pilni klausymo aparatų. Specialistai nutarė, kad nėra įmanoma pašalinti visų klasymo įtaisų ir todėl reikia namus nugriauti. Kol nebus pastatyti nauji ambasados namai Maskvoje, tol sovietams nebus leidžiama naudoti jų jau pastyti ambasados namų Vašingtone. (Laisvoji Lietuva Nr. 24)

ZINIOS

Darbiečių valdžia susirūpinusi dėl krašto ekonomikos šlubavimo. Užsienio skola jau pakilo iki 130 milijardų, importų - eksportų deficitas bus apie 15 milijardų per paskutinius ekonominius metus, palūkanos kyla ir dalis namų savininkų neįstengia mokėti savo paskolų kvotas. Žmonių apklausinėjimas nieko gero nežada darbiečių partijai: už ją pasisakė 5% mažiau negu už koalicijos partijas. Aiški dauguma pasisakė prieš karo nusikaltėlių įstatymo įvedimą!

Šiaurės Vakarų Australijoje atrastas 100m. gylio žibalo depositas. Jei pasitvirtintų spėliojimai, kad tai galėtų būti labai svarbus radinys, būtų išspręstas žibalo trūkumo klausimas Australijoje, kur neužilgo būtų tekę importuoti žibalo kas met už 20 milijonų dolerių.

Salman Rushki, parašęs knygą, kurioje neigiamai atsiliepiama apie Islamo religiją ir patį Mahomedą, Irano valdytojo Khomeni buvo nuteistas mirčiai. Nužudžiusiam pasmerkta mirčiai paskirta bilijoninė premija.

Į partizanų eiles perėjo 11,000 Afganistano komunistinės valdžios karių.

Vengrija apskundė Jungtinėm Tautom savo kaimynę Rumuniją už vengrų mažumos Rumunijoje persekiojimą. Tai pirmas kartas, kad komunistiniai kraštai sprendžia savo ginčus ne Maskvoje, bet Jungtinėse Tautose.

Sovietų Sąjunga prašo ją priimti į pasaulio psichiatrų organizaciją, iš kurios rusai buvo pašalinti dėl siuntimo disidentų į beprotnamius jų atvertimui į „tikrąjį marksizmo kelią“.

Rusai jau yra gavę darbiečių valdžios sutikimą pagal kurį 50 rusų laivų, ir du specialūs žuvavimo laivai, galės naudotis Australijos Albany, Esperance ir Geelongo ar Melbourne uostais. Sutartis dar turi būti patvirtinta parlamente.

Sovietų agentas Zemskov Maskvos buvo atšauktas neskelbiant jo naujos paskirties vietos. Jis organizavo ir Pabaltijo kraštų dizinformaciją, kuri jį ir Maskvą pastatė į juokingą padėtį, kada jo melai buvo iškelti Australijos senatė dėka Melbourne lietuvių pastangų.

Concorde International Travel

Accredited member of IATA, AFTA.
Licence Number 30204

Pigiausios Kelionės į Užjūrius

Į Lietuvą ir atgal per Tokijo	nuo \$2050
Į Lietuvą ir atgal per Varšuvą	nuo \$2135
Iš Lietuvos ir atgal	nuo \$1900
Į Europą ir atgal	nuo \$1550
Į Europą ir atgal per Kanadą	nuo \$1550
Į Los Angeles ir atgal	nuo \$1300
Į Čikagą ir atgal	nuo \$1500

Traukiniu po Europą 1a klase - 15d. \$400, 21d. \$555, 1 Mėnuo \$620.
*Užsakau vietas viešbučiuose, Azijoje, Šiaur. Amerikoje ir Europoje.
*Parūpinu vizas, kelionių čekius, draudimą ir automašinų nuomą.
*Padedu savo klientams tvarkyti iš Lietuvos ir į Lietuvą dokumentus.
*Darbo valandos, 10 val - 5 val. vakaro, darbo dienomis.

ALG. ŽILINSKAS, CONCORDE INTERNATIONAL TRAVEL, P/L. (IATA, AFTA). 541 KING STREET, MELBOURNE. TELEF. 329-6833 (prie Liet. Namų). Vakarais ir šeštadieniais, telef. 527-2172.

IS MUSU PARAPIJU

Melbournas

Šv. Kazimierą - Lietuvos Globėjo, lietuviškojo jaunimo ir ypač Lietuvos Skautų Sąjungos Patrono šventę minėjome kovo 5 d. iškilmingomis pamaldomis šv. Jono bažnyčioje. Šv. Kazimiero garbei už Lietuvos laisvę šv. Mišias aukojo kun. Pr. Dauknyš. Skaitymus atliko Rajono vadeivė s. Rasa Statkuvienė ir s. Marytė Spokevičienė. Tikinčiųjų maldą skaitė Rajono vadeiva s. Narcizas Ramanauskas. Auką prie altoriaus atnešė Rajono vadas j.v.s. fil. Vytautas Vaitkus ir vilkiukai - Paulius Kviecinskas ir Antanas Špokevičius. Skautės ir skautai su vadove Birute Prašmutaite sutartinai giedojo „Pulkim ant kelių“; Skautų giesmę - „Sutelk mus Viešpatie“; „Dieve, Tave garbinam“; „Kaip grįžtančius namo paukščius“; „Kažkas verkia ar girdi“; ir baigiant pamaldos su visa bažnyčia Lietuvos himną.

Pakrikštytas Lukas Jonas Meiliūnas, sūnus Jurgio Gedimino ir Julije Marie Meiliūnų. Krikšto tėvai: Gary Allen, Kevin Allen ir Aušra Čigienė.

Jungtvių Mišiomis Moterystės Sakramento ryšiu šv. Jono bažnyčioje kovo 5 d. buvo sujungta Vilija Regina Tamošaitytė ir Alan William Kalėda. Pabrolis buvo John Dominic Aiello ir Dalia Tamošaitytė. Pamergių ir pabrolių buvo 4 puošnios poros. Vargonais grojo Birutė Prašmutaitė. Solo giedojo Birutė Kymantienė: „Gounod Ave Maria“, „Panis Angelicus“, „Kaip grįžtančius namo paukščius“, „Parveski Viešpatie ir mus į žemę mūsų tėvų...“ „Kaip ilgisingai mus rengi“, „Lyg tėvas stalą alkstantiems dengi, o Kristau, mūsų buity ir mūsų laikais“.

A.A. Algirdas Grigaitis laidojant, šv. Mišias už jo vėlę užprašė J.S. Arai, E.A. Bakaičiai, J. Balbata, E.V. Čižauskas, J.T. Jurgelaitis, A.K., A. Kalvaitienė, Regina Kaunienė, D.K. Lynikai, E. Markonienė, P. Mažylis, Stephanie Oetterli, E.B. Pankevičiai, S. Pankevičienė, J.J. Petraičiai, P.V. Petraičiai, V.L. Petrusėvičiai, V.O. Samuliai, T.J. Seliokai, J. Simutienė, S. Stankūnavičius, H. Statkuvienė, R.E. Semetai, V. Šeštokienė, Pr. St. Svambariai, V. Vaitiekūnienė, J.M. Venckai, M. Verbylienė, G.D. Žemkalniai.

Parapijai aukojo \$100 V. Lukaitis, po \$50 A.J. Grigaičiai, Bronė Juodeškienė, A. Kulienė. Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkoja kun. Pr. Dauknyš.

Iš **A.A. Prelato Prano Vaserio** palikimo testamentu advokatas mūsų Parapijai išmokėjo \$2,000 ir Tėviškės aidams \$1,000.

Andrius Tamulevičius - Savanoris Kūrėjas, širdžiai sunegalavus paguldytas į Monash Medical Centre, Clayton. Jam anksčiau amputuotos abi kojos. Jam suteikti Ligoninių Sakramentai.

„Tėviškės aidų“ savanoriai lankstytojai, paruošę paštu laikraščio išsiuntimą, suruošę Vardinių vaišes naujam „Tėviškės aidų“ Redaktoriui Kazimierui Mieladažiui. ALK Federacijos pirmininkas sveikino Varduvinką ir visi jam sugiedojo Valio, Ilgiausių metų jam Valiol

Jonas Mašanauskas mirė širdimi Box Hill ligoninėje kovo 7 d. Po laidotuvių apeigų šv. Jono bažnyčioje palaidotas kovo 9 d. Springvale kapinėse. Giliame liūdesyje liko žmona Birutė, vaikai - Jonas ir Danutė ir jų šeimos.

Melbourne kovo 7 d. pensininkai autobusu vyko į Deniliquin NSW žaisti pokerių mašinom. Autobuso užpakalinių ratų prakiuro padanga ir autobusas nuriedėjo, sužeizdamas 25 pensininkus.

Sydnėjus

Rekolekcijos

Didi garbė ir dėjuogsmas visiems, kad šių metų gavėnios rekolekcijas Sydney praves kovotojas ir kankinys už tikėjimą - Didžiai Gerbiamas kun. Alfonsas Svarinskas. Rekolekcijos vyks St. Joachim's bažnyčioje Lidcombe kovo 17, 18 ir 19 dienomis.

Penktadienį, kovo 17 d. nuo 5 val. išpažintys, 6.30 val. įžanginė konferencija, 7.15 val. australų kryžiaus keliai, 7.30 val. šv. Mišios, Komunija, rekolekcijų pamokslas.

Šeštadienį, kovo 18 d., išpažintys nuo 2 val., o 4 val. konferencija salėje, 5 val. šv. Mišios, Komunija, rekolekcijų pamokslas.

Verbų sekmadienį, kovo 19 d. išpažintys nuo 10 val., o 11.30 val. iškilmingos rekolekcijų pamaldos, giedant „Dainos“ chorui ir visų bendra Komunija. Tuojuo po Mišių užbaigiamoji konferencija, atleidų suteikimas ir palaiminimas.

Rekolekcijų išlaidoms I-ji rinkliava Verbų sekmadienį ir Vakarinėse Mišiose.

Parapijos salėje bendri pietūs, po kurių gerbiamasis Svečias kalbės: „Aš buvau sovietų kalinys“ bei atsakys į paklausimus. Apie 4 val. Lietuvių namuose Bankstown - susitikimas su Sydney lietuvių jaunimu.

Canberra lietuviams rekolekcijos kovo 14 ir 15 dienomis vakarais nuo 6 val. St. Mary's koplyčioje Braddon. Abu vakarus išpažintys, konferencija, šv. Mišios, Komunija ir pamokslas.

Newcastle ir Wollongong lietuviams atskirų rekolekcijų nebus - visi kviečiami į Sydney.

Brisbanės lietuviams rekolekcijos kovo 21 ir 22 dienomis - Didžiosios Savaitės antradienį ir trečiadienį vakarais nuo 5 val. St. Mary's bažnyčioje South Brisbane.

Kaip Sibiro kankiniui atsivėrė kalėjimai, lageriai, taip teatsiveria ir mūsų širdys ir sielos Viešpaties malonei ir išganymui.

Kun. Alfonsas Svarinskas iš Brisbanės sugrįžta Didįjį Penktadienį ir Kristaus Prisikėlimo Velykų pamaldas švęsime kartu su juo. Dar pasakys pamokslą! Po Velykų išskris vėl į Vakarų Vokietiją. **Prelatas Petras Butkus** **Australijos Lietuvių Katalikų Sielovada**

Pranešimas Melbourne lietuviams

„Pasaulio Lietuvio“ prenumerata turi būti sumokėta ligi balandžio mėn. pabaigos per Feliksą Sodaitį.

Paieškojimas

Simonaitytė Marytė-Katkevičienė Juozo, gimusi 1923 m. vasario mėn. Virbalyje, Vilkaviškio apskrityje. 1944 m. rudenį su vyru ir dukrele Stasiuke tuometinio amžiaus buvo išvežti į Vokietiją. Galvojama, kad jie turėjo dar viena dukrelę ir išvyko į Australiją. Jų ieško Juozas Simonaitis ir jo duktė Vida Simonaitytė-Rudaitienė. Lietuvos TSR, 232043 Vilnius, Žeručio 3 Butas 21. Arba pranešti: V. Lukaitis, 20 Lister St. Kew E. 3102 Melbourne.

Paskutinė Vakariene Didįjį Ktvirtadienį. Kristus įsteiga Sventiausiąjį Sakramentą. Kristus norėjo su mumis pasilikti amžinai per visas dienas iki pasaulio pabaigai. Dvasiškas maistas iš Jėzaus kūno ir kraujo duonos ir vyno pavidale. Išganytojas ne tik padarė šį stebuklą, bet suteikė tą galybę ir apaštalams: Tai darykite mano atminimui!

A. A. Algirdas Grigaitis

Laikas - tai gyvenimo žemėje tekmė, laikas - nepermdaujamas bendrakeleivis, laikas baigiasi čia žemėje, nutrūksta, sustoja ir daugiau nebeegzistuoja. Laiko pilnybėje, į kurią ir mūsų mielas Algirdas vasario 27 d. įžengė, dingsta valandos ir metai, nes ten amžinybėje, kur mūsų galingasis valdovas laikas jau jokios galios ir reikšmės neturi. Čia žemėje laiko tekmėje nuolatinė kova už būvį, už savo žemę, už savo tikėjimą. Ir Algirdas buvo kovojančiųjų gretose už tautos ir tikėjimo gyvybę. Jis tai suprato ir nešė savo širdyje, būdamas ir vadovaujančiųjų eilėse. Jis turėjo susidaręs tvirtą pasaulėžiūrą, persunktą tėvynės meilės ir krikščioniškų idėjų. Kai mintis susitelkia, jiniai pažįsta formalią tiesą ne argumentais ir įrodymais, bet ta nenusakoma jungtimi su minties pasauliu, jiniai gyva sieloj gimusiu tikėjimu, kuris yra vienintelis vadovas kelyje į tiesą. Kai lūpos taria „motina“ ir kai visas pasaulis ima trypt vaikystės švelnių saulėlydžių žėrėjime, kai lietuviškai ištartas žodis „tėviškė“ nubaltina visus laukus lyg horizonto pražydušiu pavasariu, kai malda apgaubia viską dangaus židryne, kuri nusitęsia nuo sielos gelmių lig anapus tolimų žvaigždžių užsnūdusių amžių begalybės, tada sutviska vardu neturinčios

asmeninės pasaulėžiūros varsos - nepakartojamos ir niekad neatspėjamos.

Taip ir Tu, mielas Algirdai, išsinešei amžinybėn savo idėjas, viltis, rūpesčius ir lūkesčius, palikdamas čia savo mylimą žmoną, dukterį su žentu ir Tau brangius vaikaičius. Neteko sulaukti laisvos tėvynės, tik mažą laisvės žibūrėlį teisvydai. Bet ten visų retezlių nusikračius amžinoji laisvė, ten niekad nenusileidžianti saulė, ten tikroji šviesa.

Mes gi čia pasilikę visi Australijos Lietuvių Katalikų Federacijos nariai ir darbininkai, buvę ir dabar esą, jungiamės bendrame netekimo skausme su Tavo mylima Julija, dukterimi Dalia, žentu Narcizu ir vaikaičiais. Tegul Aukščiausias globoja Tave amžinųjų dienų padangtėje, o čia pasilikusiai šeimai siuncia stiprybės ir suraminimo.

Valentinas Čižauskas

Australijos vyriausybės ministeris The Hon. J.S. Dawkins, M.P. praneša, kad Darbiečių Vyriausybė paskyrė beveik \$46 milijonus ne valdiškoms mokykloms. Viktorijos katalikų mokykloms paskirta \$6,494,579.

A.A. Algirdui Grigaičiui

iškeliavus į Amžinybę, jo mylimai žmonai mūsų ilgametei draugijos narei Julijai, dukrai Daliai ir jos šeimai ir visiems artimiesiems reiškiamo nuoširdžiausią užuojautą.

Melbourno Lietuvių Katalikų Moterų Draugija

A.A. Algirdui Grigaičiui,

Amžinybėn iškeliavus nuoširdžią užuojautą reiškiamo žmonai Julijai, dukrai Daliai ir jos šeimai, giminėms ir artimiesiems.

V.B. Adomavičiai	E. Klejus
A.V. Balnioniai	R.G. Krepcik
Pet. D. Baltučiai	K.D. Lynikai
Pov. D. Baltučiai	A.S. Muceniekai
R.A. Baikauskai	V.R. Mulokai
A.E. Bertašiai	J.M. Vaitkai
B. Gaidelienė	R. Žvinakis

A.A. Algirdui Girgaičiui,

mirus jo žmonai Julijai, dukrai Daliai su šeima gilaus skausmo valandoje nuoširdžią užuojautą reiškiau.

P. Mažylis.

A.A. Algirdui Grigaičiui

mirus, jo likusiai žmonai Julijai, dukrai Daliai ir visai jų giminei reiškiamo gilią užuojautą ir kartu liūdimė.

A.H.Petrauskai
G.R.E.Ramanauskai
M.Juospaitytė

Atsikuria lietuviškos organizacijos

Pagal Vakarus pasiekusias informacijas, Vasario šešioliktąją - Lietuvos Nepriklausomybės šventės dieną - Vilniuje buvo sudaryta vienuolikos asmenų darbo grupė, kuri rūpinsis atkurti Lietuvos krikščionių demokratų partiją. Grupei, tarp kitų, priklauso, Viktoras Petkus, Petras Gražulis ir Vytautas Bogušis. Keletoje Lietuvos miestų yra įsikūrę grupės rėmėjai. Lietuvos krikščionių demokratų partijos atkūrimo grupė savo veikloje vadovausis pirma krikščionių demokratų programa, kurią parengė Maironis, Dambrauskas Jakštas, padedant Tumui Vaižgantui ir kitiems. Keletas teisininkų pritaikins tą programą šių dienų aktualijom, tačiau, principu bus stengiamasi prisilaikyti prie pirmą kartą programos nustatytų gairių.

Turimomis žiniomis, ketvirtadienį, vasario septnioliktąją, į Lietuvos Nepriklausomybės šventės minėjimus atvykę Pasaulio lietuvių bendruomenės atstovai, Vilniuje

susitiko su pastaruoju laiku atsikūrusių lietuvių jaunimo organizacijų atstovais. Susitikimas įvyko Persitvarkymo sąjūdžio patalpose.

Praėjusį sekmadienį Vilniuje, Statybininkų kultūros rūmuose įvyko pirmoji Lietuvos skautų sueiga, kurioje dalyvavo apie septynis šimtus asmenų, tarp jų daug vaikų ir jaunimo. Sueigoje kalbėjo įvairių

Tautos Fondas

Tautos Fondul aukoto Geelongo tautiečiai Vasario 16-tosios proga per T.F. Jgaliotinį K. Starinską: po \$20 Vacys Aukšiejus, Vincas Salavejus; po \$5 Marytė Andriukonienė, Pranas Banza, Vytautas Bindokas, Stasė Karpalavičienė, Juozas Manikauskas, Elena Mežienė ir Juratė Reilly. Iš viso \$75.

Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkojame už šią finansinę paramą Lietuvos laisvinimo darbams.

Tautos Fondo Atstovybė
Melbourne

Mitingas Baltarusijos sostinėje Minske

Kaip praneša užsienio laikraščiai, tarp jų ir Vatikano dienraštis „L'Osservatore Romano“, šiomis dienomis Baltarusijos sostinėje Minske įvyko masinis mitingas, kuriame dalyvavo apie keturiasdešimt tūkstančių žmonių, reikalavusių Baltarusijai daugiau autonomijos. Laikraščiai rašo, kad žmonių minioje matėse labai daug Baltarusijos tautinių vėliavų - balta, raudona, balta, buvo iškelti transparantai su šūkiu - autonomijos Baltarusijai, nė vieno balso nomenklatūrai, pramonės žmonėms - darbininkam, žemė - ūkininkam, valdžia - liaudžiai. Mitingas įvyko su vietinės valdžios leidimu, o jį surengė pastaruoju metu Baltarusijoje įsikūrusios įvairios neformalios organizacijos, kovojančios už realų persitvarkymą ir už demokratizaciją. Kaip pastebi Vatikano dienraštis „L'Osservatore Romano“, kai rusų laikraščio „Raudonoji Žvaigždė“ korespondentas kreipėsi į vieną jauną mitingo dalyvį, teiraudamasis apie mitingo tikslus, jaunuolis jam tarė: Neatsakau, kai j mane kreipiamasi rusiškai.

Atsiūsta paminėti

Baltic News, kovo laida. Anglų kalba žurnalas kas ketvirtis metų pateikia daug žinių iš Pabaltijo valstybių-Lietuvos, Latvijos ir Estijos. Šios laidoje dominuoja lietuviai: I p. Sąžinės kalnys Dr. Algirdas Statkevičius apie sovietų daromą psichiatrijos piktnaudžiavimą. Kun. Alfonsas Svarinskas pristatomas irgi su nuotrauka ir jo paskaita Hobarto universitete ir daugiau žinių iš Pabaltijo. Skelbiami Australijos Senatorių, Parlamento narių vertiniamai „Baltic News“ žurnalo ir jo pateikiamų aktualių žinių. Žurnalas išsilaiko tik iš aukų, kurio dabar spausdinama jau net 9,000 egzempliorių. Adresas: Baltic News, PO Box 272, Sandy Bay. Tas. 7005.

Povilas Petkevičius Lenkų okupacijoje ir jų kalėjimuose Čikaga, autorias leidinys, kalbą taisė Juozas Masilionis, spaudė Draugo spaustuvė 1988, psl. 187, kaina nepažymėta.

Naujoji Viltis, politikos ir kultūros žurnalas knygos formato, Nr. 21, 1988. Leidėjai: Lietuvių studentų tautininkų korporacija „Neo-Lithuania“ ir Amerikos lietuvių tautinė sąjunga. Šio Nr. kaina \$5.

„Tėviškės aidų“ rėmėjai

„Tėviškės aidų“ rėmėjų sąrašas, kurie yra pilnai užsimokėję už prenumeratą ir laikraščiu dar yra pridėję auką vasario mėnesį:-

\$1,000 iš A.A. prel. Pr. Vaserio palikimo, \$223.71 prel. V. Balčiūnas, \$125 E. Guiga, \$100 J. Balčiūnas, \$50 Juozas Kvietalaitis, \$30 B. Malinauskas, po \$25 K. Karpienė, K. Šimkus; po \$15 A. Skimbirauskas, J. Šeštokas; po \$10 I.P. Aras, A. Jančiauskas, J. Lazdauskas, Pr. Mikuličius, Pr. Vaičius; \$9.59 S. Slavickas, po \$5 V. Balnionis, Vik. Baltutis, M. Birietis, O. Baranauskienė, S. Binkevičienė, V. Čerakavičius, V. Grigalius, Z. Jokubaitis, J. Klimas, L. Kemežys, R. Kurlinavičius, S. Juodžiukynas, J. Kesminienė, M. Kupčinskienė, J. King, H. Lenk, O. Leverienė, J. Musčinskienė, J. Palavikas, J. Paškevičius, K. Paškevičius, J. Perlibachas, H. Petrauskas, E. Petrukėnas, A. Ramanauskas, A. Ročius, Alf. Ročius, St. Rindzevičius, P. Šapronas, P. Sukienė, S. Šutas, P. Švambarys, O. Zakaravičienė, R. Zinkelis, J. Zemaitis.

LRTV

Pareikalaukit iš Gorbačiovo Baltų aukso - Britų parlamentaras

Britų parlamento narys ragina savo vyriausybę pareikalauti, kad Gorbačiovas sugrąžintų baltų aukso atsargas, kurios 1967 m. buvo išdalintos britų piliečiams ir Maskvai. Londono dienraštis The Independent, 1988 m. gruodžio 1 d., pranešė, kad konservatorių atstovas Robin Maxwell-Hyslop (Tiverton) nurodė j dabartinius neramumus Pabaltijo šalyse ir j galimybę, kad jos atgaus savo nepriklausomybę. Jei Gorbačiovas atsisakytų tai padaryti, parlamentaras nori, kad britų vyriausybė atidėtų pakankamai aukso savo „skolai“ padengti ir, prireikus, tą skolą grąžintų Pabaltijo valstybėms.

Maxwell-Hyslop priminė, kad po sovietų ministerio pirmininko Aleksiejaus Kosyginio apsilankymo Anglijoje 1967 m. vasario mėnesį, darbiečių vyriausybė sutiko panaudoti baltų aukso atsargas, kurios buvo 1939 m. įneštos į Anglijos banką (Bank of England). Anot jo, „Tai buvo vienas iš nelemčiausių ir gėdingiausių epizodų pokarinėje parlamento istorijoje“.

Pagal susitarimą su Kosyginu, nepriklausomos Estijos, Latvijos ir Lietuvos valstybių deponuotas auksas (5.7 milijonų svarų vertės) buvo panaudotas kompensuoti britų piliečius, kurie turėjo Estijos, Rygos ir Vilniaus įkaitinius lakštus (bonds). Sovietų sąjunga gavo 500,000 sumą.

ELTA

Visiems rėmėjams-aukotojams nuoširdžiai dėkojame už dosnią ir gerą širdį. Labai Ačiū!

Jungtinių Amerikos Valstybių prezidentas Bush Lietuvos Nepriklausomybės šventės proga laišku pasveikino Amerikos lietuvių bendruomenę. Prezidentas laiške primena lietuvių tautos prisirišimą prie politinės, religinės ir kultūrinės laisvės, kuri yra kiekvieno žmogaus prigimtinė teisė ir kurią lietuviai brangino nuo karaliaus Mindaugo valdymo metų iki modernųjų laikų. 1918-ais metais vasario šešioliktąją, rašo laiške prezidentas Bush, atgimė ilgaamžės tautinės tradicijos ir prasidėjo Lietuvos istorijoje dar nematytas laisvės laikotarpis. Tačiau, po dvidešimt dviejų metų, įvykus Molotovo ir Ribbentropo susitarimui, įsiveržusi sovietų kariuomenė šį laikotarpį staigiai nutraukė, prievartiniai įjungdama Pabaltijo kraštus į Sovietų Sąjungą. Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo 71-ųjų metinių progą, rašo laiške Amerikos lietuvių bendruomenei prezidentas Bush, mes dar kartą pasmerkiame 1940-ųjų metų birželio mėnesio įvykius. Jungtinės Amerikos Valstybės nepripažino ir nepripažins Lietuvos prijungimo prie Sovietų Sąjungos. Lietuvos klausimas yra neatskiriama susijęs su visuotinės laisvės problema. Karštai sveikindamas visus, minėčius Lietuvos nepriklausomybės sukaktį, prezidentas Bush baigia savo laišką Amerikos lietuvių bendruomeni šiais žodžiais: jūs liudijate garbingą kultūrinį paveldą ir drauge laisvės troškimą, kuris niekomet negali būti nuslopintas.

SYDNEJAUS LIETUVIŲ NAMUOSE

16-18 EAST TERRACE, BANKSTOWNE. (TEL: 708 1414)
Klubo valandos:
Pirmd., trečiad., ketvird., 5 - 10 val.

ANTRADIENIAIS KLUBAS UŽDARYTAS

Penktadieniais 5 - 11.30 val.
Šeštadieniais 2 - 12.30 val.
Sekmadieniais 12.30 - 10 val.

VALGYKLA VEIKIA:

Trečiad., ketvird., penktad., ir šeštad nuo 6. val.
Sekmadieniais nuo 1. val.
Skanus ir pigus valgis KIEKVIENĄ TREČIADIENĮ NUO 5.30 iki 8.00 val.

ŠVEDIŠKAS STALAS. SMORGASBORD.

Kaina \$4. Kviečiame visus.
Šeimos šventės, gimtadieniai ar kas panašaus. Kodėl ne Lietuvių Namuose?
Kodėl nepasiteirauti?
Skambinkite 708 1414.

REMK AUSTRALIJOS LIETUVIŲ FONDA

nes jo tikslas yra:- Skatinti remti ir puoselėti lietuvių tautinę kultūrą, mokslą, švietimą, meną ir kitas lietuvių apraiškas AUSTRALIJOJ.

Fondą stiprinsime ir jį ugdydysime, jei įvairiomis progomis jam aukosime, stosisime jo nariais ir nepamiršime jo surašydami testamentus. Testamentuose reikia įrašyti tiksliai angliškąjį Fondo pavadinimą ir adresą:

AUSTRALIAN LITHUANIAN FOUNDATION INC.

50 Errol Street, North Melbourne. Victoria.

Visa korespondenciją ir auksą prašome siųsti adresu:

P.O. Box 11, North Melbourne. Vic. 3051.

A.L. Fondo Valdyba.